

[Faint, illegible handwriting visible along the right edge of the page, likely bleed-through from the reverse side or an adjacent page.]

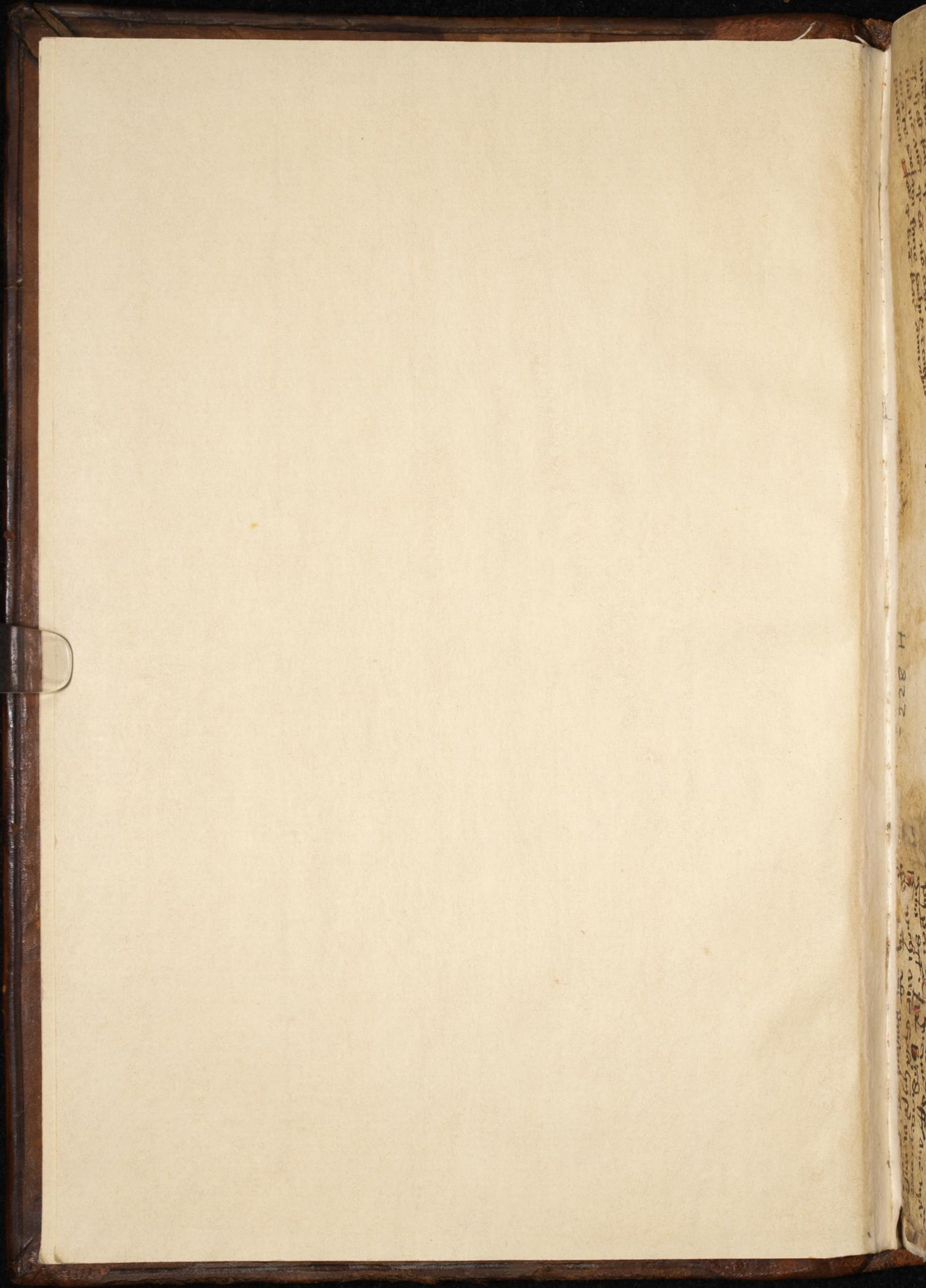

228 H

Handwritten text in cursive script, partially visible on the right edge of the page.

Der meißt Thust Gant rest and ge. dert
Der Einweilung in der Einweilung Sals g.
Folgen und Satzung der ge. dert die up
Der Sandung in der Neig. Sals ge. dert
Ein Sals ad in alle fast Ein in

Der Sam der Einweilung Einweilung so der Einweilung
Der Sals ge. dert so Einweilung und der Einweilung
Einweilung so Einweilung ge. dert G R

Der der Einweilung meißt Thust Gant meißt
rest and ge. dert in der Einweilung Sals ge.
in der Einweilung Sals ge. dert die up der
Einweilung in der Einweilung Sals ge. dert
die Sals ad in alle fast up in

Der Einweilung meißt Thust Gant meißt
ge. dert ge. dert G R

Der Einweilung meißt Thust Gant meißt
Einweilung Sals ge. dert die up der Einweilung
Sals ge. dert die up der Einweilung Sals ge. dert
die Sals ge. dert die up der Einweilung Sals ge. dert

Der so Einweilung meißt Thust Gant meißt
ge. dert ad in alle fast G R

Der Einweilung meißt Thust Gant meißt
ge. dert G R

Der meißt Thust Gant meißt Thust Gant meißt
in der Einweilung Sals ge. dert die up der Einweilung
Sals ge. dert die up der Einweilung Sals ge. dert

Der meißt Thust Gant meißt Thust Gant meißt
Sals ge. dert die up der Einweilung Sals ge. dert
die Sals ge. dert die up der Einweilung Sals ge. dert
die Sals ge. dert die up der Einweilung Sals ge. dert

Der Einweilung meißt Thust Gant meißt
ge. dert G R

Der meißt Thust Gant meißt Thust Gant meißt
Sals ge. dert die up der Einweilung Sals ge. dert
die Sals ge. dert die up der Einweilung Sals ge. dert

Der Einweilung meißt Thust Gant meißt
ge. dert G R

Ignatius Antiochenus & Polycarpus
epistolae

GLORIO

SI CHRISTI MARTY
RIS IGNATII ANTIO
cheni antistitis, Epistolæ un/
decim. Item una beati PO/
LYCARPI martyris epi
stola, cum argumento
Iacobi Fabri Stapu
leni in easdem.

BASILEAE, M. D. XX.

versio rara

3

IACOBI FAB. STAPVLENSIS IN
EPISTOLAS DIVINI IGNA
TII ARGVMENTVM.

IGNATIVS IOANNIS euā
gelistæ discipulus, tertius a Petro An
tiochenæ ecclesiæ suffectus antistes,
in uinculis exultans, quia dignus ha
bitus sit pro nomine IESV contu
mellam pati, Rhomam missus ut ad
sæuissimas bestias depugnaret, & in
theatro dei miles feruētissimus inter solutos efferatissimos
leones medijs spectaculum præberet: scripsit epistolas un
decim, sua uincula p Christo cōtinentes, plenas sancti spi
ritus feruore, sacrū eius pectus suauiter agitantis. Quapro
pter pie legendæ & pronuntiandæ sunt, non laxæ, non re
misse, eneruo emollitoq; animo, sed cum feruore. sic em̄ &
eas scripsit totus ardēs, totus gestiens, totus flammatus, cu
piens dissolui & esse cum Christo sacratissimus martyr, di
uino iam amore inebriatus. Delicias etenim paradisi in ex
tasi & amatorix mentis excessu, aliquando ipsum expertū,
posteris reliquit antiquitas. & psalmos & cantum per anti
phonū ad angelorum auditā harmoniā, ecclesijs tunc cœle
stiformiter uiuētibus primū induxisse. Primā eius epistolā
scribit ad Trallianos, secundā ad Magnesios, tertiā ad Tar
senses, quartā ad Philippenses, quintā ad Philadelphios, se
xtam ad Smyrneos, septimā ad Polycarpum Smyrneorum
episcopum. octauam ad Antiochenses, nonā ad Heronem
diaconum Antiochenum, decimam ad Ephesios, & unde
cimā ad Rhomanos. Et has epistolas (cum, ut ex more solī
litū erat, in ecclesijs sancto cœtu conuocato ad oēs legeren

A ij tur

tur) dubiū non est, fidelium corda sic tunc aperuisse, ut plane miserū se putaret, qui a passiōe fuisset exclusus, qui relictus fuisset. quandoquidē & nunc legentes, qui uificantē spiritum sentiunt, illo desyderio & pietate non frustrentur. Et adiecta est una Polycarpi martyris, Smyrneorum antistitis epistola, quæ his epistolis testimonium affert, cuius & Hireneus & Eusebius meminerunt. Et sæpe hic deo dignus martyr, in sacro ipso affectatæ immolationis suæ exprimendo feruore, hoc loquendi genere utitur. ego pro uobis, ego pro animabus uestris efficiar. Quæ sententia est sacratissimi Pauli, ardentis Christi apostoli, secunda ad Corinthios epistola, capitulo duodecimo. Ego autem (inquit) libentissime impendam, & superimpendar ego ipse pro animabus uestris, uictimam se facere optans pro eorum animabus, qui in ecclesijs iā uersabantur, ingressurique erāt. Et reuera pro ipsis atque etiā pro nobis, qui ecclesiæ (dei nos miserāte benignitate) accessimus, & Paulus & reliqui apostoli, discipuli, Dionysius, Ignatius & Polycarpus uictimā se fecerunt. Et his epistolis beatissimi martyris, & inuicti Christi Iesu militis Ignati, testes accedūt Polycarpus, Hireneus, Eusebius Pamphili, & Hieronymus. Denique inter scribendum, cū ducitur ad huius mundi præsides, & mortalia tribunalia, prophetat, & quæ surgere debeant hæreses, præuidet, aduersus quas, & quæ iam extabant, magno mentis affectu præmunit. Et plane a mentibus pijs, eorum qui hæc pro dignitate & reuerenter legunt, agnoscitur spiritus in eo loquens, & uerba pro ueritate uincto subministrans. Ego enim (inquit ueritas) dabo uobis in illa hora os & sapientiam, cui non poterunt resistere & contradicere omnes aduersarij uestri.

Finis Argumenti.

5

DIVINI IGNATII EPISCOPI ANTIO
cheni tertii a Petro apostolo, martyris, disci
puli beati Ioannis euangelistæ, epistolæ.

AD TRALLIANOS EX SMYRNA:
EPISTOLA PRIMA.

IGNATIVS qui & Theopho
rus, dilectæ a deo patre, & do
mino IESV CHRISTO eccle
siæ sanctæ, quæ est in Trallis, ele
ctæ, & deo dignæ, pacificatæ in
carne & spiritu Iesu Christi spei
nostræ in passione per crucem & mortem, atq; resur
rectionem, quam & saluto in plenitudine apostolicæ
formæ, & opto plurimum in deo gaudere. Imma
culatum animū, & sine dolo in perseuerantia cogno
ui uos habere, non in hæsitationem, sed in fidei pos
sessionē. prout significauit mihi Polybius episcopus Polybius.
uester, qui peruenit uoluntate dei patris, & Iesu Chri
sti filij eius, & cooperatione spiritus Smyrnam, & sic
mihi cōgratulatus est uincto in Christo Iesu, ut om
nem plenitudinem in ipso conspicerem. Suscipiens er
go eum secundū deum, uestram beniuolentiā per ip
sum agnouī, inueniēs uos imitatores esse Iesu Chri
sti saluatoris nostri. Episcopo subiecti estote, sicut Præcepta &
sancta moni
ta.
domino. Ipse enim uigilat pro animabus uestris, tan
quam rationem redditurus deo. propter quod uide

A uij mini

mini mihi non secundū carnem uiuere, sed secundum Iesum Christum, qui pro nobis mortuus est, ut credentes in morte eius, per baptismum participes resurrectionis eius efficiamur. Necessarium est enim uos nihil præter episcopū facere, neq; aliquid agere. Sed & presbyteris subditi estote, sicut apostolis Iesu Christi spei nostræ, in quo perseverantes, in ipso inueniamur. Oportet etiam & diaconis, qui sunt in ministerium Iesu Christi, omni modo placere. Non enim in cibo & potu sunt ministri, sed ministerij ecclesiæ dei.

Præcepta e/
piscoporum
obseruanda.

Oportet ergo præcepta eorum obseruare, sicut ignē ardētem. ipsi uero sint tales. Vos autem reueramini eos tanquā dominum Iesum Christum, quoniam custodes sunt loci eius. sicut episcopus forma est patris omnium, presbyteri uero sicut confessus dei & coniunctio apostolorum Christi. Sine ipsis enim ecclesia electa non est, neq; collectio sanctorū, neq; congregatio sancta. Confido enim & uos sic consistere, exempla enim charitatis uestræ accepi, & habeo penes me ipsum in episcopo uestro. quoniam ipsius institutio magna doctrina est. Nā & mansuetudo eius uirtus est, quam arbitror etiam illos, qui sine deo sunt, reuereri. Quia autem diligo uos, parco frequētius uobis scribere, ne uidear aliquibus contrarius aut tediosus esse. Vincit sum enim pro Christo, sed nondū Christo dignus sum. si autem consummauero, forsitan ero.

Magna hu/
militas, ubi

Non sicut apostolus præcipio, sed metior meipsum

sum

sum, ne in gloriatione mea peream. bonum est enim ^{grā abundat.}
 in domino gloriari. Et si saluatus fuero apud deum,
 plus me oportet timere, & non attendere ad eos, qui
 magnificant me. hi uero, qui me laudat, potius flagel
 lant. Eligo enim pati, sed nescio si dignus sum. Zelus ^{Eligit pati.}
 enim inimici multis non uidetur, me autē impugnat.
 debeo ergo esse mansuetus, ut dissoluatur princeps
 seculi huius diabolus. Nunquid nō poteram uobis
 secretiora scribere: sed timeo ne paruulis uobis cōsti
 tutis, læsionem imponam. Et ignoscite mihi, quia nō
 ualetis ferre uinculorum onera, quemadmodum ego
 uinctus sum. Et possum quidem intelligere cœlestia,
 angelorum scilicet atq; archangelorum ordines, mi
 litiarum diuersitates, uirtutum & dominationum dif
 ferentias, sedium atq; potestatum distantias, æterno
 rum magnificentias, cherubim & seraphim excellen
 tis spiritus sublimitatem, domini regnū, & super hæc
 omnia omnitenentis dei incomparabilitatē. Hæc igi
 tur ego cognoscens, non omnino perfectus sum, aut ^{Petri & Pau}
 discipulus eē possum, qualis Paulus aut Petrus. Mul ^{li laus.}
 tū enim mihi restat, ne a deo derelinquar. Rogo autē
 uos, non ego, sed dilectio Iesu Christi, ut id ipsum di
 catis omnes, & non sint in uobis schismata. Sitis autē
 perfecti in eodem sensu, & in eadem scientia. Sunt ^{Contra hæ}
 enim quidam uaniloqui & mentis seductores, non ^{reticos.}
 Christiani, sed Christum mercantes, seductione cir
 cūferentes nomen Christi, & cauponantes uerbum
 cuan

Nemo bo-
nus, q̄ malū
bono admi-
scuerit,

euangelij. & uenenum erroris commiscentes dulci
blandimento, sicut puro melli uirus admiscentes.
ut qui biberit illius potus sensuales illecebras, dulce
dine captus inobseruanter morti addicatur. Monet
autem quidam antiquorum, ut nemo bonus dicatur,
qui malū bono admiscuerit. Nominant enim Chri-
stum, non ut Christum prædicent, sed ut Christum
spernant. Et legem proferunt, non ut legem statuunt
sed ut legi contraria annuncient. Christum enim ali-
enant a patre. legem uero Christi & natiuitatē ex uir-
gine abijciunt, crucem erubescences, & passionem ne-
gantes, & resurrectioni non credentes. dominum in-
cognitum profitentur, Christum ingenitum putant,
& neq̄ quia est spiritus sanctus, confitētur. Quidam
uero eorum, filium, hominē purū esse dicunt. alij autē
ipsum patrē esse dicūt ipsum filiū, ipsumq̄ spiritū san-
ctum. Et creaturā, nō opera dei esse per Christum di-
cunt, sed alterius cuiusdam extraneæ uirtutis. Caue-
te ergo a talibus, ne sumatis laqueos animabus ue-
stris. & uitam uestram inexplorabilē opponite om-
nibus hominibus, ne efficiamini muscipula explora-
tionis, & sicut retia extensa. Qui enim sibi nō parcit
in operibus suis, frater est pollutentis semetipsum. Si
ergo & uos deponatis naturalē superbiam, inflatīlē,
& tumidā extollentiam, possibile erit uobis insepara-
biles esse a deo. Prope est enim dominus timētibus
eum. Et in quem (inquit) respiciam, nisi in humilem,
& qui

& quietum, & tremem uerba mea: Veneremi-
 ni autem & episcopum uestrum sicut Christum, se-
 cundū quod uobis beati apostoli præceperunt. Qui
 enim intra altare est cōstitutus, mundus est. propter
 quod obedite episcopo uestro & presbyteris. Qui ue-
 ro extra altare cōstitutus est, extra episcopū est, & p-
 sbyteros, & diaconos aliquid agens. qui autem talis
 fuerit, pollutus est conscientia, & est deterior infide-
 li. Quid est enim episcopus, nisi omnem principatū
 & potestatem illorum omnium tenens, quē admodū
 deceat hominem tenere, imitatore[m] dei factum secū-
 dum uirtutem: Quid est presbyteriū, nisi institutio
 sancta consiliarij, & confessoris episcopi: quid etiam
 diaconi, nisi imitatores Christi, ministrantes episco-
 po, sicut Christus patri, & operantes illi operationē
 mundam & immaculatam: quo modo sanctus Ste-
 phanus beatissimo Iacobo, & Timotheus & Linus
 Paulo, & Anacletus & Clemens Petro: Qui igitur
 istis inobediēs fuerit, hic sine deo omnino erit, & im-
 pius & contemnens Christum, & ordinationem ip-
 sius minorans. Ego uero hæc uobis mado, nō quod
 aliquos inter uos tales agnouerim (nec permittat de-
 us aliquid huiusmodi aliquando in auribus meis in-
 troire, qui filio suo non pepercit propter sanctam ec-
 clesiam) sed præuidens seditiones iniqui, præmoniti-
 one conforto uos, sicut filios meos charissimos & fi-
 deles in domino, præpotās uos medicamine præmu-

Qui honor
 bonis epis,
 psbyteris &
 diaconis de
 beatur, & cu
 ius formam
 gerūt, & qd
 liut.

Presbyteriū

Modestia
 Ignatij.

niente contra imminentem pestilentiam. quam etiam uos tanquã morbum fugite, beneplacentes in Christo domino nostro. Vos ergo succincti mansuetudine, imitatores estote passionum Christi, & dilectionis eius, qua dilexit nos. dãs semetipsum p nobis redemptionem, ut nos sanguine suo mundaret ab antiqua impietate, & uitã nobis præstaret incipientibus nobis iã perire, pro malitia quæ erat in nobis. Nemo ergo uestrum aduersus proximum aliquid habeat, dicẽte domino, Dimittite & dimittetur uobis. Nolite occasionẽ dare gentibus, ne propter aliquos paucos insipientes, uerbum domini & doctrina blasphemetur. ne in uobis cõpleatur, quod propheta ex persona dei ad huiusmodi dicit, quoniam per uos nomẽ meũ blasphematur in gentibus. Obturate autem aures uestras, quando uobis quis sine Iesu Christo filio dei loquitur. qui factus est per MARIAM ex semine Dauid, qui uere natus ex deo & ex uirgine. quia hoc ipsum est, quod & deus. suscepit enim uere corpus. Verbum, inquit, caro factum est, & habitauit sine peccato in nobis. Quis enim, inquit, ex uobis arguet me de peccato? Mãducauit enim uere, & bibit, & crucifixus est & mortuus sub Pontio Pilato. Sed & secundum placitũ uoluntatis suæ uere crucifixus est, & uere mortuus, uidentibus cœlestibus, & terrestribus, & infernis. Cœlestibus quidem, tanquam in corporalibus creaturis. Terrestribus uero, ut Iudæis &

De sp beata
uirgine Ma
ria.

is, & Rhomanis, & cæteris hominibus, qui tunc eodē tempore præsto erant, quando crucifixus est dominus. Infernis autem, ut multitudinē eorum qui cū domino resurrexerunt. Multi, inquit, sanctorum corpora dormientium resurrexerūt de monumentis patefactis. Descendit autē in infernum solus, ascendit uero cum multitudinē, & dirupit maceriam quæ erat a seculo, & mediū parietem eius dissoluit. & resurrexit tertia die, resuscitāte eum patre. & post dies quibus conuersatus est cum apostolis, assumptus est ad patrem, & sedet ad dexteram eius, expectans donec ponantur omnes inimici eius, scabellum pedum eius.

Maceria murus uetustus & ruinosus;

Die ergo parasceues tertia hora, accepit sententiam a Pilato, permittente patre. sexta uero crucifixus est, nona autem emisit spiritum. Ante uero solis occasum de cruce depositus est, & sepultus in monumento nouo. Sabbato uero mansit sub terra in sepulchro, in quo posuit eum Ioseph ab Arimathia. Dominica autem die resurrexit a mortuis, secundū quod dictū est ab eo. Sicut fuit Ionas in uentre ceti tribus diebus & tribus noctibus, sic erit filius hominis in corde terræ tribus diebus & tribus noctibus. Cōtinet autem dies parasceues passionem eius, sabbatum uero sepulturam & requiem, dominica autem resurrectionem.

Horæ mysterij uiuificæ passionis Iesu Christi.

Quidam autem tanquam sine deo increduli & infideles, dicunt eum putatiue tantum fuisse hominem & non uerum corpus suscepisse, atq; putatiue passum

B ij & mor

Iterū in hæ-
reticos.

& mortuum. Ego uero pro passione & morte domi-
ni mei uinctus sum, & opto ad bestias pugnare. Si e-
nim putatiue & nō uere passus est, & mortuus, ergo
ego gratis moriturus sum, mendacia de cruce domi-
ni confingens. Sed & propheta superflue dixit, Vide-
bunt in quem compunxerūt, & plangēt inter seiplos
tanquam super dilectum, & dolebunt dolore tanquā
super primogenitum. Ergo infideles illi & increduli
non minus sunt, quam illi qui eum crucifixerūt. Ego
sic deuoui spem habere in eum, qui pro me uere mor-
tuus est. quia alienum est ab eo mendaciū. Vere ete-
nim peperit Maria corpus, deo in eo habitante. & ue-
re natus est, deus uerbum ex uirgine. corpus sine no-
bis passibile sine peccato induens, uere cōceptus est
in utero, & factus est in utero. formans & faciens sibi
corpus ex uirgine, sine semine scilicet. & collocutiōe
uiri. portatusq; in utero, sicut & nos tempore porta-
ti sumus. Et uere lactatus est & nutritus, sicut & nos.
& cibo & potu, sicuti & nos, usus est. & tri ginta an-
nos agens, baptisatus est a Ioāne in ueritate, & nō in
phantasmate. Et tribus annis prædicauit euangeliū,
& fecit signa & prodigia coram falsis Iudæis. & a Pi-
lato præside, iudex iudicatus est, flagellatus est, cola-
phis cæsus est, consputus est, spineam coronam, pur-
pureāq; uestem portauit. condemnatusq; crucifixus
est uere. uoluntarie, complacens, non imaginarie, ne-
q; fallaciter mortuus est, sed uere. & sepultus est, & re-
surre-

surrexit a mortuis, sicut ipse alicubi orans patrem, dicebat. Tu autem domine resuscita me, et reddam illis. Et pater qui semper cum exaudit, respondens ait: Exurge deus iudica terram, quoniã tu hæreditabis in omnibus gentibus. Qui ergo resuscitauit eum pater, ipse etiam nos per eum resuscitaturus est, nõ sine uera uita, hoc est, non sine ipso qui ait, Ego sum uita qui credit in me (licet moriatur) uiuit. et omnis qui uiuit, et credit in me, non morietur in æternum. Fugite illas sine deo hæreses, diaboli enim sunt adinuentio, serpentis, autoris malorum, qui per mulierẽ seduxit Adam, patrẽ generis nostri. Fugite uero et malas soboles eius, Simonem dico, primogenitũ generis ipsius, et Menandrum, et Basilidem, et totam collectionẽ malignitatis ipsius, et illos hominis cultores Hebrionitas, quos maledictos esse Hieremias propheta asseruit. Fugite quoq; et illos immundissimos Nicolaitas, amatores libidinis, malos calumniatores. nã talis fuit apostolorum minister Nicolaus. Fugite etiam ipsius nequissimi nepotes, Theodotum scilicet et Cleobolum, qui generant fructum mortiferum. de quo si quis degustauerit, statim morietur, non morte temporali, sed æterna. Hi autem omnes non sunt plantatio dei patris, sed progenies maledicti. Omnis autem plantatio, inquit deus, quam nõ plantauit pater meus cœlestis, eradicabitur. Quod si fuissent rami patris, non utiq; essent inimici crucis Christi. sed

B. iñ. sunt.

Nũc diabo/
lũ nequissimũ
nũc maledi/
ctũ appellat

suntrami illorum, qui occiderunt dominum gloriae. Nunc autem crucem negantes, et passionem erubescientes, operantur Iudæorum iniquitates, illorum scilicet qui et deo rebelles extiterunt, et dominum occiderunt. parum est enim eos dicere, prophetarum esse interfectores. Vos ergo inuitat Christus ad suam in corruptionem per passionem suam et resurrectionem, qui estis membra eius. Saluto uos ex Smyrna, unacum compræsentibus mihi ecclesiis dei, quæ et præsentibus me id requisierunt in omni carne et spiritu. Postulant uos uincula mea, quæ propter Iesum Christum porto, rogans deum ut mereamini in consensu et oratione in inuicem permanere. Decet enim unumquemque uestrum bene obsequi presbyteris, episcopum in honorem dei patris, et in honorem Iesu Christi atque apostolorum uenerari. Deprecor uos ex affectu audire me, ut non sit in testimonium quod uobis scripsi. et orate pro me indigente misericordia dei, ac uestra charitate, ut merear consequi sortem cui subiaceo, ne reprobis inueniar. Salutatur uos dilectio Smyrneorum et Ephesiorum, memores uestri, ecclesiaque quæ est in Syria. Vnde non sum dignus dici ultimus eorum, qui ibi sunt. Incolumes estote in Christo Iesu. Subiecti estote episcopo, similiter et presbyteris atque diaconis, omnes inuicem corde inseparabili. Castificet uos spiritus meus, non solum nunc, sed et quando deum me ruero adipisci. Adhuc enim in periculo sum, sed fidelis est

lis est pater Iesu Christi adimplere petitionē meam
et uestram, in qua inueniamur immaculati, et acqui
siti in domino. Amen.

AD MAGNESIANOS ex Smyrna Epist. II.

IGNATIVUS qui & Theopho
rus, benedictę ecclesię gratia dei
patris in Christo Iesu saluatore
nostro, in quo saluto ecclesiã que
est in Magnesia iuxta Meandru
& oro in deo patre et Iesu Chri
sto domino nostro, in quo plurimũ uos gaudere op
to, cognoscens uestram secundum deũ bene disposi
tam dilectionem. exultans assumpsi in fide Iesu Chri
sti alloqui uos, dignus effectus sancti atque desyde
ratissimi nominis, in his quę gesto uinculis. Lau
do ecclesias in quibus iubilare opto carne et spiritu
Christi Iesu, qui est saluator omnium hominum, ma
xime fidelium. cuius sanguine redempti estis, p. quę
cognouistis, immo cogniti estis ab eo. in quo susti
nētes, seculi huius tentationē effugite. fidelis est au
tem qui non permittit tentari uos, super id quod po
testis sufferre. Cæterum ego merui uidere uos, per
deo dignum episcopum uestrum Damam, & deo
dignos presbyteros uestros, Bassum scilicet &
Apolloniũ, & cõuiuã meũ Socionē, quę ego nutriui,

Magnesia ci
uitas Eolica

Sanctum &
desideratissi
mũ nomen,
nomē Chri
stianum.

Damasq &
Dameus le
gitur apud
Euseb.

quoni

quoniam subditus est episcopo et presbyteris in gratia et lege Iesu Christi, & uos oportet non contemneretatem episcopi, et secundum dei patris præceptum omnem uenerationem ei exhibere. et secundum quod cognoui, etiam sanctos presbyteros ei deferre, non propter iuuentutem (quæ in eo uidetur) arbitantes contemnendum, sed in sapientia dei ei obedire. quando quidem non longi temporis sunt sapientes, neque senes sciunt prudentiam, sed spiritus qui est in hominibus

Daniel Denique Daniel sapientissimus duodecim annorum effectus, spiritu sancto repletus est. et illos seniores canicem uanam habentes, calumniatores et alienæ pulchritudinis appetitores esse manifestauit. Samuel etiam cum esset pusillus, nonagenarium Heli sacerdotem pro increpatione redarguit, quod filios suos honorificaret super deum. Similiter et Hieremias audit a domino, noli dicere, quia iuuenis sum ego. Salomon quoque et Iosias in iuuentute mirifici et sapientes in operibus suis apparuerunt. Salomon quidem duodecimo anno ætatis suæ regnare incipiens, arduam et ininterpretabilem mulierum pro paruulis questionem, terribili iudicio dissoluit. Iosias uero octo annorum existens, aras et monumenta subuertere coepit, lucos excidere, templa dei scire, quæ non deo, sed demonibus fuerant consecrata. Nam et falsos sacerdotes interfecit ut corruptores et seductores hominum, non diuinitati, sed diabolo seruientes. propter quod non est

contem

contemnenda iuuentu s, cum deo adiacuerit atq; ad-
 hæserit, sed illa ætas quæ ex sententiâ nocet, etiam si
 inueterata fuerit dierum malorum. Iuuenis fuit etiã
 Christophorus Timotheus, sed audite quid ei scri- Timotheus
 psit magister. Nemo, inquit, iuuentutem tuam conte-
 mnat, sed forma esto fidelium, in uerbo, in conuersa-
 tione. Dignum est ergo, & uos obedire episcopo ue-
 stro, & in nullo ei contradicere. Terribile est enim ta-
 li contradicere. non enim istum uisibilem quis sper-
 nit, sed illum inuisibilem in eo contemnit, qui nõ po-
 test a quoquam contemni. Hic enim non ab homine
 sed a deo habet promotionẽ. dicit enim deus Samu-
 eli de contẽptoribus eius. Non te spreuerunt, sed me
 Nam & Moses populo aduersus se murmuranti ait,
 Non enim aduersus nos murmurastis, sed aduersus
 dominum Deum. Nemo enim inultus remansit, qui
 se contra potiores extulit. Deniq; in lege Dathan &
 Abiron Mosi resistẽtes, uiui ad inferos depositi sunt.
 Sed & Chore, & qui conspirauerunt cum eo aduer-
 sus Aaron ducenti quinãginta, igne consumpti sunt.
 Absalon etiam parricida existens, diuino iudicio ar-
 bori appensus est. sed & cor eius, quod mala cogita-
 uerat, sagittis trãsfixum est. Nã & Achab & Aman
 nihilominus ppter similitẽ causam morte plexus est.
 Ozias quoq; leprosus factus est, qui contra sacerdo-
 tes sacerdotiũ ausus ẽ arrogare. Saul etiã sacrificare
 præsumens, regali dignitate dehonorus est, nõ ex

C spectas

Nō dicere,
sed esse facit
beatum.

spectans principem sacerdotum Samuelem. Oportet ergo & nos reuereri potiores, & dignum est non solum uocari nos Christianos, sed etiam esse. Nō enim dicere, sed esse facit beatum. Quidam autem episcopum quidem uocant, & præter ipsum omnia faciunt. Talibus igitur etiam ipse Christus dicit (qui & uerus & primus est episcopus, & solus natura pōtifex). Quid me uocatis domine domine, & non facitis ea quæ dico? Tales enim non bonæ scientiæ, sed derisores esse mihi uidentur. Quoniam uero negotia finem habēt, & adiacet quidem uita ex obseruatione, mors uero ex inobedientia. & necesse est, ut unusquisq; in loco quem sibi de præteritis elegerit, in futuro esse precipiatur. Fugiamus igitur mortem, & eligamus uitā.

Duo characteres in homine.

Duos enim characteres dico in hominibus inueniri, unum quidem ueræ monetæ signaculum, alterum uero adulterinum. Pius enim homo & religiosus, uera moneta est, quæ a deo formata uel expressa est. Impius uero & irreligiosus, falsa moneta est, noxia, adulterina, praua. quæ nō a deo, sed a diabolo facta est. Hæc autem asserens, non duas naturas hominum esse dico, sed unum eundemq; hominem, qui aliquando quidem dei, aliquando autem diaboli efficitur. Si quis igitur pius fuerit homo, dei est. si uero quis impius extiterit, diaboli est. non ex natura, sed ex sententia factus. Infideles enim imaginem habent principis nequitiae, fideles autem formam habent auctoris
omniū

omnium dei patris & Christi Iesu filij eius. Propter quod si non elegerimus pro ueritate mori in passione ipsius, uita eius non est in nobis. Et quoniam in præscriptis personis multitudinem uestri contemplatus sum, in fide & dilectione moneo, ut unanimes in deo omnia facere festinetis, assidente episcopo in loco dei, & presbyteris in loco consistorij apostolorum, et diaconis dulcissimis mihi, quibus creditum est ministerium Iesu Christi, qui ante secula genitus est a patre deus uerbum, unigenitus filius, et in consummatione seculorum ipse permanet. regni enim eius non erit finis, inquit Daniel propheta. Omnes in concordia inuicem diligamus, et secundum carnem nemo consideret propositum suum, sed secundum Christum Iesum. Nihil sit in uobis, quod uos possit separare, sed adunamini episcopo, subiecti per ipsum deo in Christo. Sicuti ergo dominus sine patre nihil facit (non enim possum inquit a meipso facere quicquam) sic etiam et uos sine episcopo, siue presbyteri, seu diaconi, siue laici. Non ergo aliquid rationabile uobis uideatur, extra ipsius sententiam. tale enim iniquum est, et ideo odiosum. Omnes in id ipsum ad orationem simul conuenite, una deprecatio sit communis, unus animus, una spes, dilectio immaculata in fide IESU CHRISTI, qua nihil aliud melius est. Omnes adunati ad templum dei concurrite, sicut ad unum altare, sicut ad unum IESUM CHRISTUM

Oratio fidelium.

Prophetæ
cū dū Iesum
Christum ui
xerunt.

pontificē ingeniti dei patri. Nolite errare ī aliena gloria, neq; intendatis fabulis & genealogiis interminatis, et iudaicis inflationibus. uetera enim transierunt et ecce facta sunt omnia noua. Si enim nūc usq; secundum legem iudaicam et circumcisionem carnis uiuamus, negamus nos gratiam accepisse. Sancti etenim prophetæ secundum Iesum Christum uixerunt, ideoq; et persecutionem passi sunt inspirante gratia, ad manifestationem incredulis. quia unus est deus omnipotens, qui manifestauit seipsum per Iesum Christum filium suū. qui est uerbum ipsius, non prolatū scilicet, sed substantiale. nō locutio articulatae uocis, sed operatio deitatis, substantia scilicet genita, in omnibus bene complacens suo genitori. Si ergo ex antiquis scripturis conuersi ad uacua spem uenerunt, expectantes Christum, sicut ipse dominus docet, dicens. Si crederetis Mosi, crederetis utiq; et mihi. de me enim ipse scripsit. Nam et Abraham (inquit) pater uester exultauit, ut uideret diem meum. uidit, et gaudius est. Ante Abraham enim, inquit, ego sum. Quomodo nos poterimus uiuere sine ipso, cui et prophetæ serui fuerunt, spiritu præuidentes eum, et tanquā magistrum expectabant, et sperabant ut dominū & saluatorem, dicentes. Ipse ueniet, et saluabit nos. Nō ergo baptisemus Iudaice, ut feriis gaudētes. Qui enim non operatur, nō manducet. Et iterum. In sudore uultus tui manducabis panem tuū, dicunt eloquia. Sed
unus

unusquisq; uestrum sabbatiset spiritualiter, meditati
 oni legis congaudens. non corporis dimissione fabri
 cationem dei admirans, uelut Iudæus. non omnia co
 medens, & tepidum bibens, & mensurate ambulās,
 & saltationes atq; plausum manuum nunc habens.
 Sed pro sabbatificatione, diem festum celebret omnis
 Christianus, dominicam resurrectionem, regalem,
 eminentissimam omnium dierum. de qua propheta
 expectās dicebat, in finem pro octauo. In quo die &
 uita nostra exorta est, & mortis in Christo facta ui
 ctoria. Quam filij perditionis negant, inimici sci
 licet saluatoris, quorum deus uenter est, qui terre
 na sapiunt, amatores uoluptatum & non dei, speciem
 quidem pietatis præ se ferentes, uirtutem autem eius
 abnegantes, Christum mercantes, uerbum dei in ta
 bernis prædicantes, & dominū nostrū Iesum christū
 uendentes, mulierum corruptores, aliena concupiscē
 tes, & pecuniarum amatores. a quibus eruamini mi
 sericordia faciente, per d ominum nostrū Iesum chri
 stum. Non enim sentimus utilitatem eius, nisi nos tē
 tauerit. Secundū autē quod agimus iam, non erimus
 nisi ipse nos miseratus fuerit. Si enim iniquitates ob
 seruauerit, quis sustinebit; Efficiamur ergo digni co
 gnomento, quod accepimus. Qui enim alio nomine
 præter istud uocatur, hic non est dei. non enim susce
 pit prophetiam dicentem de nobis. Quoniam uoca
 bitur nomine nouo, quo dominus uocauit eū, & erit

Sabbatiza
 tio Christia
 norum.

Inimici Iesu

Denomine
 Christiano.

populus sanctus. quod & completū est primo in Antiochia Syriæ, ubi acquisierunt discipuli nomē Christianum, Paulo & Petro fundantibus ecclesiam. Abijcite ergo malum, uetus fermentum, quod corrūpit & putrefacit, & percipite nouum gratiæ fermentum. Exultate in Christo, ut nō alienus dominetur uestri. Ineptum est enim Iesum christum lingua tantum pferre, & iudaismum in animo habere. Nō enim Christianitas in Iudaismū credidit, sed Iudaism⁹ in Christianitatem. Omnes deniq; Gentiles æqualiter crediderunt, omnis lingua Christum cōfessa, ad dominū collecta est. & facti sunt lapidei corde, filij amici dei Abrahæ. & in semine eius benedicti sunt omnes, qui uitam æternam deputati sunt in Christo. Hæc autem dilectissimi mihi, taliter scribens, non agnouī alī quos ex uobis sic haberi. sed sicut minimus uestrum uolo uos conseruatos esse, ut nō incidatis in hamos inanis gloriæ, sed ut ad plenum instructi sitis in Christo. qui ante secula genitus est a patre, postea autem factus est ex Maria uirgine sine colloctione uiri, & nobiscum conuersatus sancte & sine querela, omnem infirmitatem, omnemq; languorem curauit in populo, & signa atq; prodigia pro beneficijs hominum fecit, & illis qui longe erant, & illis qui prope in multitudine, unum & solum uerum deum patrem suum annunciauit, & passionem pertulit, & ab interfectorebus suis Iudæis sub Pontio Pilato præside & Herodere

Sichaberi,
iudaismū se/
ctari.

de rege crucem sustinuit, & mortuus est atq; resurrexit, & in caelos ascendit ad illum qui misit eum, & sedet ad dextram eius, uenturusq; est in consummatione seculi in gloria paterna iudicare uiuos & mortuos, & reddere unicuiq; secundum opera sua. Hæc qui in pleno cognouerit & crediderit, beatus est, quomodo & uos amici dei & amatores Christi estis, in plenitudine spei uestræ, a qua nulli uestrum auerti contingat. Acquisiui uos in omnibus, si quidem dignus ero. Si enim uinctus sum, sed ad solutionem omnium uestrum, non sum uinctus. Scio enim, quia non inflamini, quia Iesum habetis in uobis. Et magis cum laudauero uos, scio quia reueremini, sicut scriptum est, quoniam iustus sui accusator est in primordio sermonis. & dic tu, inquit, primus peccata tua, ut iustificeris. Et cū feceritis, inquit, omnia quæ mandata sunt uobis, dicite serui inutiles sumus. quoniam in hominibus qui se exaltauerit, delinquit ante deum. Dicit enim deus, Propitius factus sum peccatori. Propter quæ magni illi Abraham, & Iob, terrā & cinerē semet ipsos ante deum nominauerunt. Et Dauid, Quis sum ego, ait, coram te domine, quoniam glorificasti me usque nunc. Nam & Moses supra omnes homines mansuetissimus, dicit ad Deum. Gracilis uoce, et tardus lingua sum ego.

Humiles ergo estote et uos ipsi, ut exaltemini.

Qui enim

Nō reputo
me uinctū, si
uinculis me
is possū uos
acquirere.

Cōfirmari i
dogmatib⁹
domini.

Qui enim se humiliauerit, exaltabitur, & qui se exal-
tauerit, humiliabitur. Studete ergo confirmari in do-
gmatibus domini & apostolorū, ut ex omnibus quæ
facitis, dirigamini in uiam rectam carne & spiritu, fi-
de & dilectione, cū honore digno episcopo uestro,
& corona digno atq; spirituali Stephano presbytero
uestro, & secundum deum diaconis. Subiecti estote
episcopis & inuicē, quomodo Iesus patri. ut laus sit
in uobis secundum deum, uidentes uos repletos om-
nibus bonis. Compendiose rogauī uos in dilectio-
ne Iesu Christi, mementote mei in orationibus ue-
stris, ut deum merear adipisci, & ecclesiæ quæ est in
Syria, cuius non sum dignus uocari episcopus. Indi-
geo em̄ illa laudabili uestra oratione, ut dignus sim
illam quæ in Syria est ecclesiam per bonam opera-
tionem uestram pascere in Christo. Salutant uos
Ephesii de Smyrna (unde scribo uobis) præsentēs,
quomodo in gloria dei in omnibus refecistis me si-
mul cum Polycarpo. & cæteræ ecclesiæ, in honore Ie-
su Christi salutant uos. Incolumes estote, in unani-
mitate possidentes inseparabilem spiritum in Chri-
sto Iesu per uoluntatem dei. Amen.

AD TARSENSES EX PHILIPPIS.
EPISTOLA III.

Ignatius

GNATIVS qui & Theophorus, salutem consecutæ in Christo ecclesiæ, laude dignæ, & memoria dignæ, & dilectiōe dignæ quæ est in Tarso, misericordia & pax a deo patre, & domino Iesu Christo. Satiatus sum in omnibus a Syria Rhomam usq; cū bestijs depugnans, nō ab irrationabilibus scilicet bestijs uoratus (illæ enim uoluntate dei pepercerunt Danieli) sed humanam figuram habentibus, quæ sunt immanes bestix. Obsident em̄ me nocte dieq; ac deuorant, sed nulli iniquorum istorum facio sermonem. neq; habeo naturam meam tam honorabilem mihi, ut plus eam quam dominū diligam. Propter quod paratus sum ad ignem ad bestias, ad gladios & crucem, tantum ut Christū uideam saluatorem meum, & deum qui pro me mortuus est. Rogo ergo uos ego uinctus Christi, qui p̄ terrā & mare exagitor, state in fide cōfirmati, qm̄ iustus ex fide uiuit. Estote inclinabiles & unanimes in fide, qm̄ dñs habitare fecit unanimes ī domo. Agnouī enim qm̄ quidā ex ministris Satanæ uoluerūt uos conturbare. Quorum quidam dicūt, quia Iesus putatiue natus est, & putatiue crucifixus. Quidam uero, quia non est filius eius qui fecit mundum. Alij autē, quia ipse est ille, qui est super omnia deus. Alij quoq; quia homo est purus. Quidā uero, quia caro eius

Tarsus ciuitas metropolis Ciliciæ. Saturatus sum malis & crudelitibus eorū, q̄ me ducūt p̄ omnia.

Feruidamar tyris pietas.

D non

non resurrexit, & quia oportet terminabilem uitam
 haberi, atq; hanc esse finem bonorū, quæ non multo
 post corrumpitur. quibus quidē multorū malorum
 ager cumulatus est. Sed uos non intendatis mendaci
 Pauli ciues, is eorum. Pauli em̄ estis ciues & discipuli, qui ab Hie
 rosolymis & in circuitu usq; ad Illyricum cūcta reple
 uit euāgelio, & stigmata Christi in corpore suo por
 tauit. Cuius memores estote omnibus modis, & co
 gnoscite, quia dominus Iesus Christus uere natus ē
 de Maria, factus ex muliere, & uere crucifixus est, in
 qua cruce gloriatur Paulus, dicens. Mihi autem ab
 sit gloriari nisi in cruce domini nostri Iesu Christi. &
 uere passus est, & mortuus, & resurrexit. Si enim pas
 sibilis inquit Christus, & primus ex mortuis resurre
 xit. & qui mortuus est peccato, mortuus est semel. q̄
 autē uiuit, uiuit deo. Insuper quæ necessitas uinculo
 rum, Christo non mortuo: Quæ necessitas toleratiæ
 aut quæ necessitas flagellorū: Quid quod Petrus cru
 cifixus est, Paulus & Iacobus gladijs obrūcati sunt,
 Ioānes in Pathmo relegatus ē, sed & Stephan⁹ a dñi
 interfectoꝝ Iudæis, lapidibus extinctus est. Sed
 nec in hoc quidē est uictoria. Vere enim crucifixus
 est dominus ab impijs, & quia iste qui natus est ex
 muliere, filius est dei, & qui crucifixus est, primoge
 nitus est omnis creaturæ, & deus uerbū. & ipse fecit
 om̄ia iussione patris. quod apostolus corroborat, di
 cens. Unus deus pater, ex quo omnia, & unus domi
 nus

nus Iesus Christus, per quem omnia. Et iterū. Vnus enim deus, unus & mediator dei & hominū, homo Christus Iesus, qui est imago dei inuisibilis, primogenitus uniuersæ creaturæ. quoniã in ipso creata sunt omnia, quæ sunt in cœlo & in terra, uisibilia & inuisibilia. et ipse est ante omnes, et omnia in ipso cōstant. Et quia non est ipse, ille qui est super omnia deus, sed filius ipsius, qui et ascendere se ad eū p̄fiteretur, dicens Ascendo ad patrē meum et patrem uestrum, et ad deum meū et deum uestrum. Et quãdo ei fuerint omnia subiecta, tūc et ipse subiectus erit illi, qui ei subdidit omnia, ut sit deus omnia in omnibus. Ergo alius est ille, qui subiecit filio omnia, et qui est omnia in omnibus. et ali⁹ filius, cui subiecta sunt omnia, qui et post hæc omnia subiectus erit illi, qui ei subdidit omnia. et non est homo purus ille, per quem et in quo facta sunt omnia. Omnia enim inquit, per ipsum facta sunt Et in libro Sapientiæ ipse de seipso refert, dicens. Cū faceret cœlū, aderā illi. Et iterū. Ego eram apud deū cuncta cōponens, & cōgaudebat mihi cotidie. Quo modo aut̄ homo purus audiret, Sede a dexterā meam: aut quomodo diceret. Antequam Abraham fieret, ego sum: uel illud quod ait, Gloria illa glorificauit me, quam habui apud te, priusquam mundus fieret: Quis autem homo posset dicere. Descendi de cœlo non ut faciā uoluntatem meā, sed uoluntatem eius qui misit me: uel de quo hoīe diceretur. Erat lumē uerū

D ij quod

quod illuminat omnem hominem uenientem in hūc mundum. In hoc mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria uenit, & sui eum non receperūt. Quomodo ergo huiusmodi homo est purus? ex Maria demum habēs initium ut esset, & non potius deus uerbum & filius unigenitus? De quo dictum est. In principio erat uerbum, & uerbum erat apud deum, & deus erat uerbū. Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil. Et paulo post. Vidimus gloriam eius, gloriā quam si unigeniti a patre, plenum gratia & ueritate. Et iterum. Unigenitus qui est in sinu patris, ipse enarrauit. Qui et per Salomonem refert, dicens. Creauit me dominus principium uiarum suarū. in opera sua ante secula fundauit me. ante autē omnes colles genuit me. Et resuscitaturus est corpora nostra. dixit em̄. Amen dico uobis, quoniam uenit hora, in qua omnes qui in monumentis sunt, audient uocem filij dei. et qui audierint, uiuent. Quod etiam apostolus confirmat, dicens. Oportet corruptibile hoc induere incorruptionem, et mortale hoc induere immortalitē. Et quia oportet caste, ac iuste uiuere. iterū dicit. Nolite errare, neque fornicarii, neque molles, neque masculorum concubitores, neque maledici, neque ebriosi, neque fures, neque rapaces regnum dei possidebunt. Etsi mortui non resurgunt, neque Christus resurrexit. Vacua est ergo predicatio nostra, uacua est fides uestra, et adhuc estis
in pec

in peccatis uestris. Ergo & qui dormierunt in Christo perierunt. Si in hac uita tantum sperantes sumus in Christo, miserabiliores sumus omnibus hominibus. Si mortui non resurgunt, manducemus & bibamus, cras enim moriemur. Si autem sic confidimus, quæ est differentia hominum & canum uel asinorum, qui nihil de futuro cogitant, qui comestionis tantummodo appetitores sunt, & post comestionem insciant quid interius moueatur. Acquisiui uos in domino, elaborate unusquisque omnem maliciam deponere, & ferocem animum & maliloquia, & calumniam, & turpiloquium, malam conuersationem, susurrationem, inflationem malignam, avaritiam, inanem gloriam, inuidiam, & omnia quæ his similia sunt. induite autem dominum nostrum Iesum Christum, & carnis curam ne feceritis in concupiscentiis. Presbyteri subdite estote episcopo, diaconi presbyteris, populus diaconis. Pro animabus hanc ordinationem custodientibus, ego efficiar, & dominus sit cum eis indeficiente. Mando uobis o uiri, diligite coniuges uestras, filii honorate patres, & uos parentes nutrite filios in eruditione & disciplina domini. Eas quæ in uirginitate sunt honorate, sicut sacras Christi, uiduas pudicas ut sacrarium dei uenerimini. Domini cum parcitate estote, serui cum timore, dominis seruite. Nemo otiosus in uobis sit, mater enim egestatis est uacuitas. Hæc autem dicentes non impero quantum oportet. & si quidem uinctus

Vacuitas
mater egestatis.

D in sum

sum, tanquam fratres commoneo. Et si dominus est uobiscū, acquisiui uos. orationibus uestris incumbite, ut Iesum merear adipisci. Cōmendo uobis ecclesiam quæ est in Antiochia. Salutant uos & electæ ecclesie Philippensium, unde & scribo uobis. Salutatur uos Philon diaconus uester, cui & ego gratias ago, Agathop^o bene mihi seruiēt in omnibus. Salutatur uos Agathopus diaconus de Syria, qui me sequitur in Christo. Salutate inuicem in osculo sancto. Saluto uniuersos & uniuersas, qui sunt in Christo. Incolumes estote corpore et animo et spiritu, et mei ne obliuiscamini, & sit deus uobiscum. Amen

AD PHILIPPENSES DE BAPTISMO
per Euphanium lectorem nauim ascensurum.

EPISTOLA IIII.

Philippi ci-
uitas Mace-
doniz.

IGNATIVS qui & Theophorus, ex imperio dei patris misericordiam consecutæ in fide et patientia et dilectione sine dolo, ecclesie quæ est Philippensis, misericordia et pax a deo patre, et domino Iesu Christo, qui est saluator omnium hominum, maxime fideiū. Memores charitatis uestre et sollicitudinis, quæ est in Christo quam ostenditis in nobis, decens esse arbitrati sum^o scribere ad fraternam in domino unanimitatis uestre dile

dilectionem. commonitos uos faciens cursus nostri,
ut id ipsum dicatis omnes, unum sentientes. in hoc ip-
so fidei regulas, præceptaq; feci, sicuti & Paulus eru-
diens uos dicit. Vnus est enim oim deus, pater Chri-
sti, ex quo omnia. & unus dominus noster Iesus Chri-
stus filius dei unigenitus, dominator uniuersorū, per
quem omnia. Vnus autem etiam spiritus sanctus, qui
operabatur in Mose & prophetis & apostolis. unum
quoq; & baptisma, quod datur in morte Christi. Vna
itaq; ecclesia etiam esse debet, & una fides, quæ est in
Christo secundum dictum eius eiusdem apostoli di-
centis. Vnus dominus, una fides, unum baptisma, unus
deus & pater omnium. qui est super oēs, & per oēs, & in
omnibus. Vnus est ergo deus pater, & non duo uel
tres. unus scilicet qui est, & non est præter eum solū,
uerus. Dominus enim (inquit) deus tuus, deus unus
est. Et iterum. Nonne unus dominus creauit nos, &
unus pater est omnium nostrum? Vnus quoq; & fi-
lius, deus uerbum. unigenitus, inquit, qui est in sinu
patris. Et rursum. Vnus dominus Iesus Christus. Et
alibi. Quod est nomen eius, aut quod est nomen fi-
lij eius? Scitote autem, quia unus est etiam spiritus
sanctus paracletus. sicut idem Paulus ait. Vnus spi-
ritus, sicut uocati estis in unam spem uocationis ue-
stræ. Et iterum. Omnes, inquit, in uno spiritu potati
sumus. Manifeste autem omnia dona gratiarum, ipse
unus atq; idem spiritus operatur. Ergo neq; tres sunt
patres

patres, neque tres filii, sed neque tres paracliti, sed unus pater, et unus filius, et unus paraclitus. propter quod et dominus mittens apostolos docere omnes gentes precepit eis baptizare eas in nomine patris, et filii, et spiritus sancti. non in unum quendam trinomium, neque in tres unius eiusdemque honoris. quia unus est tantum qui homo factus est, non pater scilicet, neque paraclitus, sed solus filius. non putatiue, neque in phantasmate, sed certissima ueritate. uerbum enim caro factum est, et habitauit in ea. Sapiencia namque edificauit sibi domum, et factus est (sicut homo) deus cum corpore, quod suscepit ex uirgine. non ex colloctione scilicet, aut semine uiri. Virgo enim, inquit, in utero concipiet, et pariet filium. Vere natus est, et uere creuit, uere manducauit et bibit, uere crucifixus est, et mortuus, et resurrexit. Qui haec credit, ut uera eius continent natiuitas, beatus est. qui autem haec non credit, nihil differt ab eis, qui eum crucifixerunt. Princeps enim huius mundi in hoc gaudet, quando quis crucem negauerit. Interitum enim sibi ipsi esse cognouit confessionem crucis. hoc enim trophaeum est contra eius uirtutem, quod uidens expauescit, et audiens timet. Nam et antequam facta esset crux, festinabat facere hoc, et operari in filiis diffidentiae. operatus est autem inuidia in Pharisaeis, in Saduceis, in senioribus in iuuenibus et in sacerdotibus. Cum autem properaret ut fieret, conturbabatur, et postea desperatione immi

Tropheum contra principem mundi huius

immisit proditori, & laqueum ei ostendit, & suspendium eum docuit. & mulieri immisit timorē in somno, ipse conturbans, & compescere tentans patibulū crucis. ipse omnia euocās, mouet in suam perniciem, nō recognoscēs. in tantum enim mala erant, non oīa.

Malignus autem sentiebat suam perditionē. Initium enim illi fuit ad damnationē crux Christi, principiū mortis, initiū perditionis. propter quod in aliquibus quidem operatur, negare crucem, passionē erubescere. qui ut funestū putant uocari de uirgine generatio, nem, circuncidere ipsam naturam, & diffamare quasi odiosam. Iudæorum auxiliator est ad negationē crucis, paganorum ad calumniam Mariæ, hereticorū ad phantasiā. Multiformis est enim maliciæ princeps furans sensus, contrarius sibi metipsi. & alia quidem suggerens, alia uero ostentans. Sapiens est enim ad malefaciendū, quod bonum est autem nescit aliquando, ignorantia enim repletus est per inobedientiam. Quomodo enim non sit talis, qui non sibi proponit suum sermonem? Si enim homo purus est dominus ex anima & corpore, quid circuncidis natiuitatem cōmunem naturæ hominū? Quid tanq̄ paruam gloriam in homine factam, passionem, simulationem uocas, & mortem immortalis gloriā existimas? Si deus est homo, quid unicum uocas dominū gloriæ, illum uidelicet natura immutabilem? Quid sine lege dicis legislatorem, qui non humanā naturam habuit?

Asus pessimi dæmōis apit, & tādē in eū disputationē suscipiēs, ipsum confutat uiriliter.

E bum

bum caro factum est, uerbum homo, sed non in ho-
mine. Quomodo igitur maius est ille, qui in princi-
pio omnem sensibilem & intelligibilem naturam uo-
luntate patris præparauit? Qui cum esset in carne, om-
nem infirmitatem atq; languorē curauit? Quomodo
autem nō est deus ille, qui mortuos resuscitauit, clau-
dos sanauit, leprosos mundauit, cæcos illuminauit,
aquam in uinum conuertit, tuumq; exercitum uerbo
tantum fugauit? Quid ergo de his naturā uirginis,
& membra turpia uocas? Hæc ergo præseminas, &
nudari iubes masculos in facie foeminarū, foeminas
uero in illicitum desiderium masculorum. Tunc om-
nia turpia uidentur, & pudicum te ipsum facis, cū tu-
lis fornicationis spiritus. Ignoras quia tūc fit aliquid
turpe, quādo illicite perpetratur? Cæterum nihil tur-
pe est, quod sine peccato geritur, nihil prauū, sed om-
nia bona ualde, & tu non uidens pessundas eā. Quo-
modo rursus nō tibi uidetur natus esse Christus ex
uirgine, sed ille qui est super omnia deus, ille scilicet
omnia potens? Quis ergo est, qui hunc misit dicitor?
quisue huic dominatur, uel cuius sententiæ subiectus
fuit, aut cuius legem adimpleuit? Tu qui nullius sen-
tentiam uel potestatem habes, Christū separas a ge-
neratione. Legislatorem ingenitum esse pronuncias
& cruci affixum illū, qui est sine principio. Cuius er-
go permissu hoc factū est, non est dicere. Non enim me
latuit tuū antiquū consilium, neq; ignoro qm̄ curue
& lu

& lubrice incedis. tu autem ignoras quis est qui natus est, qui omnia scire te fingis. Multa enim te latet, uirginitas scilicet Mariæ, gloriosus partus, de cuius corpore deus processit, stella orientis quæ apparuit munera ferentibus magis, archangeli salutatio ad uirginem facta, uirginis gloriosa cōceptio, desponsatæ puellæ prædicatio, & uirginis in utero infantis præuísio, angelorum hymno gloriæ ad gentium pastores annunciatio, Herodis timor in extollentia regni, præceptio ad paruulorum necem, in Aegyptum trāsmigratio, atq; exinde reuersio, cunabula infantilia, descriptio humana, lactis nutritio, nomen patris nō feminantis, præsepe ubi positus est, eo quod non fuerit locus, nulla humana præparatio, puectus ætatis, clementū corporis, humana loquela, sed & quod esurijt, sitiuit, iter ambulauit, laborauit, sacrificiorū oblatio, circumcisio, baptisma, uox dei desuper ad baptisatum, quid uel unde fuerit testificatio spiritus, & dei uox, Ioannis prophetia, significantis passionem per agni appellationē, diuersorū signorū operatio, uariæ curationes, imperiū domini quo mari imperauit, & uentos sedauit, & spiritus iniquos fugauit, teipsum torquens & manifestatione uirtutis suæ affligens.

Hæc omnia uidens, non habes, quid facias, nisi tenebras uertigines. Et quia uirgo peperit ignoras, sed cōfundit te angelorū laudatio, magorū adoratio, stellæ apparitio. Ignorantiam igitur olim incurristi per

contumaciam. parua tibi uidentur cunabula, passioes, circumcisio, lactis nutritio, indigna tibi deo esse hæc uidentur. Iterum ne uidisti hominẽ quadraginta diebus & quadraginta noctibus ingustato cibo humano, & angelos ei ministrates, quos & tu timebas? Videns primo quasi communẽ hominem baptisatum, & causam ignorans. post ieiunium uero esurienti, insidiabaris, & tentabas quasi communem hominem, ignoras quis esset. dicebas enim. Si filius dei es, ignorantia id est. nam si uere cognosceres, scires sine dubio, quia quæ impossibilia uidentur ad faciendum, & difficilia ad conuertendum, factori omnia possibilia sunt. Et propter uentrem tentans eum, qui pascit oēs esca indigentes, audes tentare dominum gloriæ, oblitus per tuam maliciam, quia non in pane solo uiuit homo, sed in omni uerbo quod procedet ex ore dei, scires quia filius dei erat. cognosceres utiq; quia in quadraginta diebus, & quadraginta noctibus nullo egens, reddens corruptibile corpus, etiã in continuatione hoc facere poterat. Sed idcirco esuriit, ut ostenderet quia uere suscepit corpus passibile, simile hominibus. Propterea & primo ostedit, quia deus erat, & secundo, quia & homo fuit. Tu ergo qui tãquam fulgor de sublimi gloria cecidisti, audes dicere domino, Mitte te deorsum. cui ea quæ sunt, æstimantur quasi quæ non sunt. & ad inanem gloriam prouocas cū, qui non extollitur. & fingis te scripturas de eo legere,
re, di

re, dicens. Scriptum est enim, quoniã angelis suis mã dauit de te, ne quando offendas ad lapidem pedẽ tuum. Et fingis te sequentia ignorare, auferens ea, quæ de te ac tuis ministris prophetauit, dicẽs. Super aspĩdem & basiliscum ambulabis, & cõculcabis leonem & draconem. Si ergo conculcatio es pedum domini, quomodo tentas intentabilem: immemor legislatoris qui dixit, Non tentabis dominum deum tuum. & audes impudentissime opera dei assumere, & dicere quia tibi traditus est principatus eorum. & casum tuum ostendis contra dominũ deum tuũ, & promittis te dare ei, quæ sunt ipsius, dicens. Hæc omnia tibi dabo, si cadens in terram adoraueris me. Quomodo nõ timuisti talem uocem cõtra dominũ emittere, tu qui omnium malignorum spirituum malignissimus es: & pro malicia uẽtre & pectore in terram repere iustus es, & per inanem gloriam in honoratus es, qui p avaritiam & arrogantiam ad impietatẽ deductus es: Tu incensor, draco, apostata, serpẽs perplexus a deo discedẽs, a Christo separatus, a sancto spiritu alienus, & a choro angelorum exulans. Iniuriator legis dei, & legitimorum inimicus, qui super protoplastos insurrexisti, & a mandato dei auertisti eos, qui nihil te læserunt, qui aduersus Abel Caĩn parricidam excitaisti, qui in Iob mala exercuisti. tu ergo huiusmodi dicis domino, Si cadẽs in terrã adoraueris me. O audacia, O puniende serue fugitiue, serue flagellande, ex-

terminator honorū, domino dominorum, perfecto deo omnium intelligibilium atq; sensibilibium dicitis, si cadens adoraueris me: Dominus autem lōganimis, qui non in præsentī & ilico interficit eū, qui per ignorantiam & audaciam talia dicit, sed mansuete respondet, dicens. Vade Satana. nō dixit reuertere post me, non enim es reuersurus aliquando. Sed uade inquit, satana, in ea quæ tibi elegisti loca. uade in ea quibus prouocatus es a tua malicia. Ego autē scio quis sum, & a quo sum missus, & scio quē debeo adorare. Dominum enim, inquit, deum tuum adorabis, & illi soli seruies. Scio enim & noui unum solum, cui non deneō seruire, a quo tu apostata factus es. Nō enim sum antitheus, hoc est, contrarius deo, sed confiteor eius eminentiam, & non recuso adorare eum, quem noui natiuitatis meæ autorem & dominum, atq; meæ perseverantiæ custodem. Ego enim uiuo propter patrē. Hæc autem fratres per dispositionē dei coactus sum mittere ad uos, monens uos ad gloriam dei non quasi extraneus, sed sicut frater. Subiecti estote episcopo & presbyteris & diaconis. Diligite inuicē in domino, sicut dei simulacra. Videte ergo uiri, ut diligatis uxores uestras, sicut propria membra. Mulieres uero sicut unitatis tactu uiros uestros amate. Qui castus est, uel continens, non extollatur, ne perdat mercedē suam. Dies festos nolite inhonorare. Quadragesimam uero nolite pro nihilo habere, imitationē enim

Quadragesima.

enim continet dei conuersationis. Hebdomadam etiam passionis nolite despiciere. Quarta uero & sexta feria ieiunate, reliquias pauperibus porrigentes. Qui cunq; dominicam aut sabbatum ieiunauerit, præter unum sabbatum paschæ, ipse est Christi interfector. Orationes uestræ protendantur ad ecclesiam Antiochiæ, unde & uinctus ducor Rhomam. Saluto sanctum episcopum Polycarpum. Saluto sanctum episcopum Vitalem & sacrosanctum presbyterum, & conseruos meos diaconos, pro quorum animabus ego efficiar. Ad huc dico episcopo & presbyteris in dño, quicumq; cū Iudæis pascha egerit, aut solennia dierum festorum eorum suscepit, cōparticipabit eis qui dominum et apostolos eius occiderunt. Salutant uos Philon et Agathopus diaconi. Saluto congregationem uirginum, legionem uiduarum, a quibus adiutus sum. Saluto populū dñi, a minimo usq; ad maximū. Transmisi uobis hæc mea scripta per Euphanium lectorem, uirum deo honorabilem et fidelissimū, qui mihi occurrit in regionē iā nauim ascensuro. Mementote uinculorum meorum, ut consumer in dño. Incolumes estote carne et anima et spiritu, pfecta sentientes, deuitates operarios iniquitatis et corruptores uerbi ueritatis, confortati in gratia domini nostri Iesu Christi. Amen.

Hebdomada
da passiois.
Quarta feria
Sexta feria.
Dies dñica.
Sabbatum.

Pascha

AD PHILADELPHIENSES EX TROIA.

EPISTOLA V.

Igna

Philadel
phia Myſiæ
urbs.

IGNATIUS qui & Theophorus, ecclesie dei patris & domini nostri Iesu Christi, quæ est in Philadelphia, misericordiam consecutæ in dilectione, & confirmatione in concordia & exultatione dei, in passione domini indiuisæ, et in resurrectione eius, repletæ omni misericordia, quæ & saluto in sanguine Iesu Christi, quod est gaudium sempiternum & singulare, maxime ihs qui sunt in unum cum episcopo, cum presbyteris et diaconis probatis in uoluntate dei patris, per dominum Iesum Christum qui secundum suam uoluntatem solidauit firmiter ecclesiam eius super petram, ædificio spirituali non manufacto. quam flumina inundantia et flantes uenti non ualuerunt subuertere, nec ualebunt aliquando spiritus nequitie, sed debilitantur uirtute domini nostri Iesu Christi. Videns autem episcopum uestrum, cognoui, quia non a semetipso, neque ab hominibus promotus est in ministerium ad communionem pertinens, neque per inanem gloriam, sed in dilectione Iesu Christi, et dei patris, qui resuscitauit eum a mortuis. cuius expauesco mansuetudinem, quomodo tacens amplius potest a loquente. Aptus est enim mandatis domini et iustitie eius, sicut chordæ cithare. et est irreprehensibilis, non minus a Zacharia sacerdote. propter quod beatificat anima mea illius secundum deum dispositi

spōtionem, cognoscens innocentem & perfectā, & immobilem, & sine ira circa omnes, eius mansuetudinem, tanquā dei uiui. Sicut ergo filii lucis fugite diuisionem unitatis, & malam doctrinam hæreticorum, ex quibus exit coinquinatio in omnem terram. Vbi ergo pastor est, illuc sicut oues congregemini. multi enim lupi pellibus ouium induti, uoluntate mala captiuant decurrētes ad deum, sed in ueritate uestra nō inueniunt locum. abstinete itaq; uos a uerbis malis, quæ Iesus Christus non seminauit, sed hominum interfectrix bestia, propter quod non sunt plantatio patris, sed seminarium nequissimi. Non ergo separationem inueniens apud uos hæc scribo, sed ut muniens uos ut filios dei. Quotquot em̄ sunt Christi, ipsi sunt episcopi. Qui autem declināt eum, uel communionē eius, & sociant se cum maledicis, ipsi cum illis simul absciuduntur. Non enim sunt agricolæ Christi, sed inimici seminarium, a quibus eruamini semper precibus assidentis pastoris uestri fidelissimi & mitissimi. Rogo itaq; uos in domino, quicumq; poenitentes uenerint ad unitatē ecclesiæ, suscipite eos cū omni mansuetudine, ut per utilitatem & bonam demonstrationem de luto & muscipula diaboli eruti, & digni Iesu Christo effecti, sempiternam salutē percipiant in regno Christi. Nolite ergo errare fratres. Quicumque enim separatum a ueritate fuerit secutus, regnum dei non hæreditabit. Et qui non discesserit a falsiloquo

F prædi

De ueniētibus
ad sacramen
tū pñæ & re
conciliatiōis

prædicatore, in geennam damnabitur. unde nec a iu-
 stis discedere, neq; iniustis appropinquare oportet.
 Quicumq; em̄ in aliena sententia ambulauerit, ipse nō
 est Christi, nec passionis eius particeps, sed est frau-
 dulat̄ & corruptor uineæ Christi. Tali ne cōmiscea-
 mini, ne simul cū eo pereatis, nec si pater sit, uel filius,
 aut frater, aut domesticus. nō enim, inquit, parcat o-
 culus tuus super eū. Qui ergo odio habēt deū, oportet
 etiā uos eos odire, & super inimicos eius tabesce-
 re. non quidem persequi eos, aut percutere nos oportet
 secundum gentes, quæ non nouerunt deū, sed ini-
 micos arbitrari, & separari ab eis. & monere eos, &
 ad pœnitentiā prouocare, si forte audiant & acquiescant.
 Amator enim hominū est deus noster, & uult oēs homines
 saluos fieri, & ad agnitionem ueritatis uenire. Propter quod
 & solem oriri facit super bonos & malos, & pluit super
 iustos & iniustos. Cuius utilitatis etiam nos dominus uolens
 esse imitatores dicit, estote perfecti, sicut & pater uester
 cœlestis perfectus est. Ego confido in uobis, quoniam in
 domino nihil aliud sapitis. propterea fiducialiter scribo
 deo dignæ dilectiōi uestre, rogās uos ut instetis uni fidei,
 uni p̄dicationi, una gratiarū actione utentes. Vna est enim
 caro domini Iesu, & unus eius sanguis, qui pro nobis
 effusus est. unus etiā panis pro omnibus con-
 fractus, & unus calix totius ecclesiæ, & unus episcopus
 simul cū omnibus presbyteris, & diaconis conseruis meis.
 quia

quia & unus est ingenitus deus pater, & unus unigenitus filius deus uerbū & homo, & unus paracletus spiritus ueritatis. Vna etiā prædicatio, & fides una, & unum baptisma, & una ecclesia, quā fundauerunt sancti apostoli a finibus usq; ad fines, in sanguine Christi proprijs sudoribus & laborib⁹. Et uos ergo oportet sicut populum sacerdotale, & gentē sanctam, in cōcordiā omnes in Christo consummari. Mulieres uero subditæ estote uiris uestris in timore dei, uirgines Christo in incorruptione, nō execrātes nuptias, sed meliora diligentes. nō in criminatione cōtagij: sed ppter legis meditationē. Filij subditi estote parētibus, & diligite eos tāq̄ cooperarios dei ad uestrā generationē. Serui subditi estote dñis uestris in deo, ut Christi liberi efficiamini. Viri diligite uxores uestras sicut conseruas in domino ut proprium corpus, sicut socias uitæ & cooperatrices ad filiorum procreationē. Virgines solū Christum præ oculis habete, & eius patrē in animabus uestris illuminatæ a spiritu sancto. Memor sum factitatis uestre sicut Helix, sicut Iesu Naue sicut Melchisedech, sicut Helisei, sicut Hieremix, sicut Iohannis baptistæ, sicut dilectissimi discipuli, sicut Timothei, sicut Titi, sicut Enodij, sicut Clementis uel eorum qui in castitate de uita exierunt. Non detraho autem cæteris beatīs, qui nuptijs copulati fuerūt, quorum nunc memini. opto enim deo dignus ad uestigia eorū, in regno ipsius inueniri. sicut Abraham, & Isaac,

E ij & la'

& Iacob, sicut Ioseph, & Esaias, & cæteri prophetæ, sicut Petrus & Paulus & reliqui apostoli, qui nuptiis fuerunt sociati, qui non libidinis causa, sed posteritatis subrogandæ gratia, coniuges habuerunt. Patres nutriti filios uestros in eruditione & disciplina domini, & docete eos sacras litteras, & artes honestas, ut non ocio gaudeant, Bene enim (inquit) nutrit pater iustus, in filio autē sapiente lætabitur cor eius. Domini benigne in domesticos uestros intendite, sicut sanctus Iob docuit, una enim est natura, & unū genus hominum. In Christo autem, neq; seruus, neq; liber. Principes subditi estote cæsari, milites principibus, diaconi presbyteris, ut sacrorū administratorib⁹. presbyteri uero & diaconi, atq; omnis clerus, simul cū omni populo & militibus atq; principibus, sed & cæsare, obediant episcopo, episcopus uero Christo, sicut patri Christ⁹ & ita unitas per omnia seruatur. Sint autem uiduæ nō uagæ, neq; gulosæ, neq; pteruæ, sed pudicæ & sobriæ, sicut Iudith & Anna. Hæc autē non sicut apostolus p^o cipio. quis enī sum ego, aut quæ dom⁹ est patris mei, ut æqualem me illis dicā: sed sicut cōmilito uester, obedientiæ ordinem cōtinens. Fratres mei ualde pronus sum ad dilectionē uestram, superexultās de unanimitate uestra. Moneo enim uos nō ego, sed dominus Iesus per me, in quo uinctus sum. Adhuc magis timeo quia nōdum perfectus sum, sed oratio uestra faciet me perfectum apud deum, ut eū in quo uocatus sum merear

rear adipisci, confugiens ad euangelium tanquam ad
 corpus Iesu Christi, ad apostolos tanquam ad presby
 teros ecclesie. Et prophetas quidem diligo, ut Chri
 stum prænunciantes, continentes eius spiritum sicuti
 et apostoli. Sicut enim pseudoprophetae et pseudapo
 stoli unum eundemque malignum et seductorem, et populum er
 rare facientem spiritum assumpserunt, sic certe ueri p
 phetae et ueri apostoli unum eundemque sanctum, bonum
 principalem et uerum, atque doctorem per Christum ac
 ceperunt spiritum. unus enim deus ueteris et noui te
 stamenti, unus et mediator dei et hominum, ad factu
 ram intelligibilem et sensibilem, et prouidentiam ge
 rens omnium. Unus quoque et paracletus, qui operaba
 tur in Mose, et prophetis, et apostolis. Omnes enim
 sancti cum Christo saluati sunt per ipsum, in ipso spe
 rantes, atque ipsum expectantes, & per ipsum salutem
 adepti sunt, qui erant digni dilectione, & digni laude
 sanctificati a Christo Iesu, testificantes in euangelio
 spei communi. Si quis deum legis et prophetarum unum
 predicauerit, Christum autem negauerit filium esse dei
 mendax est, quomodo et pater eius diabolus. & est
 huiusmodi inferioris circuncisionis pseudo Iudaeus. Si
 autem quis confitetur Christum Iesum dominum, ne
 gat autem deum legis et prophetarum patrem esse Chri
 sti, hic in ueritate non stat, quomodo nec pater eius di
 abolus. & est huiusmodi, Simonis magi, et non san
 cti spiritus discipulus. Si quis autem dicit unum deum

Ebion & Ebionita, pauper interpretatur. Iō dicit, pauper est sensu, si cut uocatur.

confiteturque Iesum Christum, hominem uero purum putans dominum, & non deum unigenitū, & sapientiam, & uerbū dei, sed ex anima & corpore eū solum esse existimans. huiusmodi serpens est seductor, errorem prædicans ad perditionem hominū. huiusmodi pauper est sensu, sicuti uocatur, & adinuētor ipsius erroris Ebion. Si quis enim hæc confitetur, corruptio- nem aut & coinquinationē uocat legitimā cōmixtionem, & filiorum procreationem, aut aliquā escā execrabilem putat. huiusmodi habet cohabitatorē draconem apostatā. Si quis enim patrem & filium & spiritum sanctum confitetur, & creaturam laudat, simulationem uero dicit incarnationem, & passionē erubescit confiteri, huiusmodi fidem abnegat nihilominus quæ interfectores Christi Iudæi. Si quis autem hæc confessus fuerit, & quia deus uerbum in humano corpore habitauit, sicut & anima in corpore, propter quod inhabitare dicimus deum in corpore, sed non in humana anima. dicit autē quasdam iniquas mixtiones aliquid boni esse, & finem beatitudinis uoluptatem ponit (qualis ille falso nomine Nicolaita) hic neque dei amicus, neque Christi amator esse potest, sed corruptor propriæ carnis. & propterea a spiritu sancto desertus est, & a Christo alienus. Huiusmodi omnes statuque ex animes sunt, & sepulchra mortuorum, in quibus scripta sunt tantūmodo nomina defunctorū. Fugite ergo malas

las artes, insidias spiritus, qui operatur in filiis seculi huius, ne quando tribulati infirmemini in dilectione sed oēs id ipsum estote inseparabiles corde, et in unanimitate unum semp sentientes in id ipsum, de hoc ipso glorificantes in requie, et in periculis, et in tristitiis et in gaudiis. Gratias ago deo p̄ Iesum christū, quia bene mihi conscius sum in uobis, et non habet quis unde gloriari, neq; clam neq; palam et publice, quod grauauerim aliquem aut in modico aut in magno. Et oēs quibus locutus sum precor, ut non in testimoniū illud possideat. Si enim secundū carnem me uoluerūt quidā oberrare, sed spiritus meus non oberrat, a deo etenim eū accepi, noui enim unde uenerit, et quo eat, et occulta arguet. Clamaui em̄ uoce magna inter eos quibus loquebar, non meū sermonē, sed dei proferēs episcopo intendente, et presbyteris et diaconis. hi uero despexerunt me, tanquā prohibentem diuisionem quorundā fieri. Hoc aut̄ dicenti testis ille est propter quē ego uinctus sum, quia de humano ore hæc nō cognoui, sed spiritus mihi præconisauit dicens, Hæc præter episcopū ne feceritis. unitatem diligite, diuisionem fugite. Imitatores estote PAVLI et cæterorum apostolorum, quomodo et ipsi Christi. Ego quidē quod meum fuit feci, ut homo in unitate perfectus, adiciens etiam hoc, quia ubi dissensio mentis et iracundia et odium, illic deus non habitat.

Omnibus

Sanctif. mar
tyr accepto
spūscō q̄ p̄
cipiebat loq̄
bat̄ ut Petr^o
Paulus &c.

Omnibus igitur pœnitentibus dimittit deus, si ad unitatem christi concurrunt, et ad consensum episcopi. Credo gratiæ Iesu christi, quia soluit a nobis omne uinculum iniustitiæ. Rogo autem uos ut nihil secundum iracundiam agatis, sed secundum christi militiam. Audiui enim quosdam dicentes, si non inuenero euangelium in antiquis, non credam. Talibus autem ego dico, quia mihi antiquitas Iesus christus est, cui non obedire, manifestus & irremissibilis interitus est. Principatus eius est crux, & mors ipsius, & resurrectio, & fides in omnibus his. in quibus uolo per uos nos in orationibus uestris iustificari. Qui non credit euangelio, omnibus simul non credit, qui non præiudicat antiquitati spiritus. durum est enim contra stimulum calcitrare, durum etiã christo non credere, durum quoque apostolorum prædicationem spernere. Boni enim sunt sacerdotes, & sermonis ministri, melior autem est pontifex, cui credita sunt sancta sanctorum, cui soli commissæ sunt secreta dei. Bona sunt etiam officia uirtutis dei, bonus quoque spiritus sanctus, qui est super omnia sancta sanctissimus, & uerbi minister. sed super omnes sanctos sanctissimus est summus pontifex, et princeps pontificum, qui est legatus et minister patris, et princeps legionum militiæ cœlestis, per quem pater omnia fecit, atque omnem prouidentiam gerit. Ipse enim est uia quæ ducit ad patrem, ipse est petra, mœritia, clavis, pastor, sacerdotium, ianua scientiæ et agnitionis

tionis, per quam introiuit Abrahā, & Isaac, et Iacob, Moses quoq; atq; omnis chorus prophetarū, & columnæ mundi apostoli, & sponsa domini ecclesia, pro q̄ sanguinē suū fudit ut eā redimeret. Omnia igitur hæc in unitate unius, & unigeniti ueri dei. Quid autem præcipuum habet euangelium præsentiam aduētus saluatoris nostri Iesu Christi, passionē, sed et ipsam resurrectionē. Quæ enim prophetæ annunciauerunt dicentes, donec ueniat cui repositū est, et ipse erit expectatio gentium. hæc in euangelio cōpleta sunt, dicēte domino, pergite & docete omnes gentes, baptisantes eos in nomine patris, & filij, & spiritus sancti. Omnia ergo bona sunt simul, lex, prophetæ, apostoli, omnis congregatio quæ per ipsos credidit. Solū autē restat, ut inuicem diligamus, quoniam secundum orationē uestrā, & uiscera quæ habetis in domino Iesu, annunciatum est mihi pacificare ecclesiam quæ est in Antiochia Syriæ. Decet enim uos tanquā ecclesiam dei ordinare episcopum ad mittendum illuc uisitationem dei, concedere eis in idipsum cōstitutis glorificare nomē dei. Beatus in Christo Iesu, qui dignus effectus fuerit tali ministerio. Et uos quidem festinātes, glorificamini in Christo. Volunt autem uobis (quod nō est omnibus impossibile) pro nomine dei (quomō & semper uicinæ ecclesiæ cōsueuerūt) mittere uobis episcopos presbyteros, & diaconos. De Philone uero diacono uiro religioso a Cilicia, qui nūc mihi ministrat in uer

bo domini, una cum Gaio & Agathopo uiro electo (qui a Syria me sequitur) testificor uobis quia renunciauerunt seculo, et martyriū consummare elegerunt. Et ego gratias ago pro uobis, rogans ut suscipiatis eos in domino, ut et uos suscipiat Iesus Christus. Qui enim eos diffamauerunt, redempti sunt in gratia Iesu Christi, qui non uult mortem peccatoris, sed pœnitentiã. Salutatur dilectio fratrum qui sunt in Troia, unde et scribo uobis, per Burgum qui missus est simul ab Ephesijs & Smyrneis ad uerbum honoris, quos Iesus Christus redimat, in quem sperant carne & anima spiritu & fide, dilectione & cõcordia. Incolumes esto te in domino Iesu Christo, cum omni spe nostra in spiritu sancto. Amen.

AD SMYRNENSES EX TROIA.
EPISTOLA VI.

Smyrna clui
tas ē Lycie p
uincie i Asia

Sgnatius qui & Theophorus, ecclesie patris altissimi & dilectissimi filij eius Iesu Christi misericordiam consecutæ, & gratia repletæ in fide & dilectione fundatæ, & totius gratiæ deo decentissimæ, sanctissime, sanctificatæ, quæ est in Smyrna, imaculatæ spiritu & uerbo dei, plurimam salutem. Glorifico deum & patrem domini nostri Iesu Christi, qui per seipsum uos tantum illuminauit. Agnoui enim uos perfectos esse in fide immobili tanquam clauis affixos cruci domini Iesu christi

Christi carne & spiritu. & confirmatos in charitate dei in sanguine Christi, & uere ad plenū instructos in domino Iesu Christo filio dei, primogenito totius creaturæ, deo uerbo unigenito filio, q̄ est ex genere Dauid secundū carnē ex Maria uirgine. baptisatus a Iohanne, ut adimpleretur omnis iustitia, qui conuersatus sancte sine peccato, sub Pōtio Pilato et Herode tettrarcha uere clauis cōfixus ē pro nobis in carne. a quo & nos redempti sumus p̄ diuinā & beatā eius passionē, ut tollat secū sibi cōiunctos in secula p̄ resurrectionē ad sanctos & fideles suos, siue ex Iudæis, siue ex Gentibus in unū corpus ecclesiæ suæ. Hæc em̄ omnia passus est pro nobis, & uere passus est, non putatiue, sed uere, sicuti & resurrexit. Sed non sicut quidā infidelium erubescens plasmationem hominis, & crucē & ipsam mortē, dicunt. quasi putatiue & non uere suscepit corpus ex uirgine, et putatiue passus est. immemores illius qui dixit, Verbū caro factū est, et habitauit in nobis. et iterū, Soluite templū hoc, et ego in triduo resuscitabo illud. Et in alio loco, cū exaltatus fuero a terra, omnia trahā ad me ipsum. Ergo uerbū habitauit in carne. sapientia enim ædificauit sibi domū. uerbum ergo, templum sui ipsius ab aduersariis dissolutum, resuscitauit tertia die. uerbum utiq; exaltata carne sua ueluti illo æneo serpente in eremo, attraxit ad se omnes ad salutem æternam. Ego autem non solum natum eum & crucifixum in corpore factum

G ij scio.

scio, sed etiam post resurrectionem in carne eum no-
 uí, & credo esse. Nam cū ad eos qui cū Petro erant ue-
 nisset, ait illis. Palpate me & uidete, quia non sum dæ-
 monium incorporeū, spiritus carnē & ossa non habet
 sicut me uidetis habere. Et Thomæ dixit. Iniice digi-
 tum tuū in fixurā clauorum. & affer manū tuā, et mī-
 te in latus meum, et noli esse incredulus, sed fidelis. Et
 statim crediderunt, quia ipse erat Christus. Propter
 quod & Thomas ait illi, deus meus, et dñs meus. pro-
 pterea ergo mortē contempserunt, parum dicentes es-
 se, iniurias et plagas, et alia nōnulla propter ipsum su-
 stinere. Nā et postquā ostendit se eis, quia uere et nō
 putatiue resurrexisset, māducauit cū eis et bibit, et sic
 uidentibus eis assumptus est cū carne, ad eū qui mise-
 rat illum. In qua et iterū uēturus est cū gloria et uirtu-
 te, secundū quod dictum est ab angelis ad apostolos
 Hic Iesus qui assumptus est a uobis in cœlum, sic ueni
 et quemadmodū uidistis eum ascendentem in cœlū.
 Si ergo sine corpore dicunt eū uenturū esse in cōsum-
 matione seculi, quomodo uisuri sunt eū illi, qui cōpun-
 xerunt in eū, et cognoscentes plangent inter se. Nam
 incorporaliū, neq; species neq; figura, sed neq; effigi-
 es quidem aliqua animalis formæ haberi poterit, in
 qua figuræ clauorum, uel lanceæ foramen appareat,
 propter simplicitatem naturæ. Hæc autē moneo uos
 charissimi, sciens quia et uos sic habetis. præcustodio
 autem uos a bestiis, hominum figuras habentibus,
 quas

quas non solum deuitare, sed etiã fugere oportet uos
Tm orate pro illis, ut forte pœniteãt. Si enim putatiue
in corpore fuit dominus, & putatiue crucifixus est,
ergo & ei putatiue ego uinctus sum. Quare autem &
meipsum tradidí ad mortẽ, ad ignẽ, ad gladiũ, ad be/
stias: Sed non putatiue, sed uere omnia sustineo pro/
pter Christum, ad cõpatiendũ ei, ipso me confortan/
te, quia non est mihi tanta uirtus. Quem profecto qui/
dam ignorantes negauerunt, & cõsentiunt magis mẽ
dacio quã ueritati, quibus nec persuaserũt prophetæ
neq; lex Mosi, sed nec nunc usq; euangelium, nec no/
stræ speciales passiones, nã et de nobis hoc ipsum sen/
tiunt. Quid enim me iuuat si me quis laudauerit, do/
minũ autẽ meũ blasphemauerit, si non eum confessus
fuerit incarnatum esse deũ: hoc autẽ qui non dixerit,
perfecte eũ negat, sicut mortuum baiulans. Nomina
uero eorum infidelia, non mihi est nunc uisum scribe
re, sed neq; contingat mihi ut mentionem eorum eo/
rum faciã, donec pœniteant. Nemo seipsum seducat.
Si enim non crediderit Christum Iesum in carne fuís/
se conuersatũ, & confessus fuerit crucem eius, & passi/
onem, et sanguinẽ quẽ effudit pro mundi salute, uitã
æternã nõ cõsequetur. siue rex, siue sacerdos, seu prin/
ceps, seu priuatus, seu dominus, siue seruus, seu uir, si/
ue mulier, qui capit capiat, & qui audit audiat. Locus
ergo & dignitas atq; diuitiã, neminem inflent. Igno/
bilis & paupertas nullum humiliet, sed cum his om

nibus, fides eius sit in deum, et in Christū, & spes fructu-
tionis futurorum bonorū cū dilectione, quæ est circa
deum & circa proximū. diliges enim dominum deū
tuum ex toto corde tuo, & proximum tuū sicut teip-
sum. Sed & dominus dicit Hæc est uita æterna, ut co-
gnoscat te solum uerum deum, & quem misisti Iesum
Christum. et illud Ioannis. Mandatum nouū do uo-
bis ut diligatis inuicem, in his enim duobus manda-
tis, tota lex pendet et pphetæ. Dicite ergo eis qui tali-
ter docent, quomodo legem ponūt, incognitū esse pa-
trem Christi prædicantes, quomodo etiā, cum infide-
lem inimiciā inuicem habent, dilectionē autem fu-
tutorum negligunt, præsentia dissimulant, quæ uētū-
ra sunt, tanquā præsentia esse putant, et tāquā somnia
et phantasiā existimant. mandata contemnunt, uidu-
am et orphanū despiciunt, uinctum derident, resurre-
ctionē frustrant. Huiusmodi omnes nepotes sunt illi-
us inueterati malorum spiritus, qui & Adam per mu-
lierem mandatum transgredi persuasit. qui et Abel p
Cain occidit, qui et Iob decipere conatus est, qui &
Iesu filio Iosedech resistere tentauit, qui et apostolo-
rum fidem subuertere uoluit, et Iudæorum multitu-
dinem aduersus dominū suscitauit, qui et nūc opera-
tur in filiis diffidentiae. A quibus eruat nos dominus
Iesus Christus, qui patrem deprecatus est, ut non de-
ficeret fides apostolorum, non quod nō sufficeret cu-
stodire eam, sed gaudens de patris eminentia, ipsum
depre

deprecatus est pro eis. Dignum est ergo a talibus abstinere, et neque proprium cum his, neque commune colloquium habere, sed intendere legi & prophetis, & euangelisantibus uobis salutare uerbum. Nefandas uero hæreses et schismata facientes fugite, sicut principatum malorum. Omnes episcopum sequimini, sicut Christus Iesus patrem. presbyteros sicut apostolos, diaconos autem ueneramini sicut mandato dei ministrantes. Nemo præter episcopum aliquid agat eorum quæ ad ecclesiam pertinent. Firma eucharistia Eucharistia. reputetur, quæ ab episcopo cõcessa fuerit. Vbi episcopus præsens fuerit, illuc et plebs congregetur, sicuti et ubi Christus est, omnis cœlestis militiã adest, tanquam principi militiæ uirtutis domini, et ipse est dispensator totius intelligibilis naturæ. Propterea nõ licet sine episcopo, neque offerre, neque sacrificium immolare, neque missas celebrare. Sed si ei uisum fuerit secundum beneplacitum dei, tunc demum tutum & firmum erit. Ergo omnia quæcunque agitis et facitis iam, mutabilia sunt, ut corrigamus nos in deo, cum tempus habemus poenitendi. Quod enim incertum est, non habet confessionem. Ecce enim homo inquit, et opera eius cum eo. Sicut scriptum est, Honora inquit, fili deum et regem. ego autem dico, honorate quidem deum, et autorem oim et dominum. episcopum autem tanquam principem sacerdotum, imaginem dei ferentem, principatum quidem secundum

secundū deum, sacerdotiū uero secundū Christū, & post hunc honorare oportet etiā regem. Nemo em̄ potior est deo, neq; similis ei, neq; episcopo in ecclesia honorabilior, sacerdotium deo gerenti pro mundi salute. neq; regi quis similis est in exercitu, pacem & beneuolentiā omnibus principibus cogitanti. Qui em̄ honorat episcopū, honorabitur a deo, & qui inhonorauerit eū, a deo inhonorabitur. Si enim quis contra regem insurgens, damnatione dignus est, quomodo ultionē euadere poterit, qui præter episcopū aliquid egerit. Sacerdotium enim summa est omnium honorū quæ in hominibus constant, quod si quis inhonorauerit, deū inhonorat, & dominū Iesum christum primogenitum totius creaturæ, & solū natura principē, sacerdotē dei. Omnia bene uobis ordinate, quæ mandata sunt in Christo. Laici diaconis subditi sint, diaconi presbyteris, presbyteri episcopo, episcop⁹ Christo, sicut ipse patri. Secundū quod uos me refecistis fratres, & uos dominus Iesus christus. absentem me & præsentem dilexistis, retribuatur uobis deus ppter quem tanta in uinctū eius ostendistis. & si quidē non sum sufficiens, sed tamen deuotio uestra grandis est. Si quis enim honorauerit prophetā in nomine pphetæ, mercedem pphetæ accipiet. Manifeste & qui honorat uinctū Christi Iesu, mercedem martyrū accipiet. Philoni & Gaio, et Agathopo, qui me sequuntur in uerbo dei, qui sunt ministri Christi, benefecistis
suscipi

ſuſcipiendo eos ſicut miniſtros dei. qui & maxias gr̃as agunt domino pro uobis, quoniã refeciftis eos omnibus modis. Nihil uobis reputabitur ad peccatum, de ijs quæ eis impendiftis, det uobis dñs inueni remifericordiã apud deũ. In illa die pro animabus ueſtris, ſpiritus meus & uincula mea ſint, quæ non ſpreuiſtis, nõ erubiſtis. hæc eſt perfecta ſpes in Chriſto Ieſu. Orationes ueſtræ appropinquauerunt ad Antiochenam eccleſiã, cui & pacifici eſtis. Vnde & uinctus oēs ſaluto, & non ſum dignus eſſe ultimus eorũ. ſed ſecundũ dei uoluntatẽ dignus effectus ſum, nõ ex mea prouidẽtia, ſed ex gratia dei. quam opto perfectã mihi tribui, ut per ueſtras orationes deum merear adipiſci, ut opus ueſtrũ perfectũ ſit in cœlo & in terra. Decet ergo uos in honorem dei curã gerere deo dignæ eccleſiæ dei, quæ eſt in Syria, & gratulari eis, quia pacifici ſunt, & perceperunt ſuam magnificentiã, & reſtituta eſt in corpore eorum. Sed mihi uiſum eſt mittere illuc cum epiſtola, ut glorificet tranquillitatẽ quæ eis ſecundo contigit, & quietem. Ego uero merui portum tutiſſimũ orationibus ueſtris. Cum ſitis perfecti, perfecta cogitate, ſentite, ſapite. Volentibus em̃ uobis bene agere, etiã deus paratus eſt uobis præſtare. Salutatur uos dilectio fratrum ueſtorum, quæ eſt in Troia, unde & ſcribo uobis per Burgum, quẽ miſiſtis mecum, una cum Ephelijs fratribus ueſtris, qui me refecit in omnibus. Et debuerant quidem omnes imitari,

H quia

quia exemplū est ministerij dei, retribuet ei dominus gratiā in omnibus. Saluto deo dignū episcopum uestrū Polycarpū, & deo decentissimū presbyterum, & Christophorus diaconus meus, & cōseruus, & specialiter & generaliter oēs in nomine dñi Iesu Christi, & in sanguine ipsius, & in passione, & in resurrectione carnali, & spiritali in unitate dei & uestra. Gratia uobis & misericordia, pax & patientia in oibus in Christo. Saluto domos fratrum meorum cum uxoribus & filijs sed & uirgines & uiduas. Incolumes estote in uirtute dei patris. Salutatur uos Philon cōdiaconus, qui est mecum. Saluto domū Granix, quā opto firmari fide, & deuotione carnali & spiritali. Saluto Alcem desyderabile nomen mihi, & Daphniū spiritalē & bonū filiū, & oēs nominatim incolumes estote in gratia dei, & domini nostri Iesu Christi, repleti spiritu sancto, & sapientia sancta atq; diuina. Amen.

AD POLYCARPVM EPISCOPVM
Smyrnesiū de illuminatis. Epist. VII.

Gnatus episcopus Antiochiæ, qui & testis Iesu Christi, Polycarpo episcopo Smyrnesium. Suscipiens autem tuā sententiā tanquā supra immobilē petram fundatā, quoniā desyde-
ro promereri faciem tuam immaculatā, quā acquisiui in domino, rogo te in gratia dei qua inductus es, ad iicere ad cursum tuū, et rogare omnes ut saluentur in Christo. Defende

fende locum tuū in omni diligentia. unitatis curā ha-
 beto, qua nihil melius est. Omnes baiula, quo modo
 et te Christus. Omnes suffer in dilectione, orationi-
 bus indefinenter uaca, amplio rem prudentiam quam
 habes postula uigila in obdormibile spiritum possi-
 dens, secundū adiutoriū dei loquere, omniū infirmita-
 tes porta, ut perfectus athleta, quomodo et dominus
 omniū. Ipse em̄, inquit, infirmitates nostras portauit,
 et languores nostros abstulit. ubi enim magnus fue-
 rit labor, ibi etiā maius lucrū est. Si bonos discipulos
 amaueris, non est tibi gratia, magis autē pestiferos
 subiuga in mansuetudinem. Non omne enim uulnus
 uno emplastro curatur. ac redines atq; uehementias
 embrocha cōpescce. Astutus esto ut serpēs, et simplex
 ut columba. propterea enim ex anima et corpore car-
 naliter et spiritualiter extas, ut omnia quæ tibi osten-
 sa fuerint in facie corrigas, quæ autem tibi inuisibilia
 fuerint, pete ut tibi manifestentur, ut tibi nihil restet,
 sed totius gratiæ abundās sis. Tempus deposcit, te tā
 quā gubernatorem prosperū petere, et sicut nauī peri-
 clitanti portū aptum ad salutē requirere. Sic et te dei
 atletam præsta, ut uestem incorruptiōis et uitā æter-
 nam percipias, pro qua et tu confidis in omnibus. pro
 anima tua ego efficiar, et uíncula mea quæ dilexisti.
 Qui se arbitrantur fide dignos esse, et aliter docēt, nō
 te circūueniant. sed sta firmus sicut incus quæ percuti-
 tur. Magni enim atletæ est uapulare, et uincere. ma-

Embrochafo
 mentū est &
 infulto, medi-
 cinæ uocabu-
 lum

xime autem pro deo omnia oportet nos sustinere, ut ipse sustineat nos in regno. Plurimū adde ad festinationē, cōtinuanter curre, tpa cognosce, ut in ipsis semp uincas. hic est em̄ stadiū, illic corona expectat Christum filiū dei. intemporalem, intempore. inuisibilē natura, uisibilem in carne. impalpabilē & intactū, ut corporeū uero propter nos, & contrectabilē. impassibilē ut deū, passibilē uero ppter nos in hominē. Amen.

AD ANTIOCHENSES EX PHILIP
pis. Epistola VIII.

Antiochia ci
uitas Syriæ.

Ngnatius qui & Theophorus, ecclesiæ Antiocheni misericordiā a Christo consecutæ, habitanti in Syria (quæ prima Christi cognomē accepit) quæ est in Antiochia, in deo patre & domino Iesu Christo salutē. Leuia mihi & inonerosa fecit dominus uincula, cū didicissem pacificos uos esse, & in omni concordia carnali & spiritali uos transigere, Rogo igitur uos ego uinctus in domino, digne ambulare in ea uocatione qua uocati estis, custodientes uos ab introeuntibus hæresibus malignis, ad seductionem & perditionē consentientiū eis. intendere autē apostolorum doctrinæ, et legi atq; prophetis credere omniūq; Iudæorum aut Paganorū errorem abijcere. & neq; deorū multitudinem admittere, neq; Christū ad excusationem unius dei negare. Mose fideli famulo dei ad populū dicente, Dominus deus tuus deus unus

unus est. & unū atq; solū prædicans deum, confessus est statim etiā dominū nostrū dicens, Pluit dominus super Sodomā et Gomorram ignē et sulphur a domino de cœlo. Et iterū. Et dixit deus, faciamus hominē ad imaginem & similitudinē nostrā. Et rursus, Et fecit deus hominē, ad imaginē dei fecit illum. & paulo post. Ad imaginem dei fecit hominē. Et quia nasciturus erat homo, sic ait, Prophetam suscitabit uobis dominus deus uester sicut me. Nam & prophetæ ex persona dei dixerunt. ego deus primus, & ego post hæc & præter me non est deus. Hoc autē de patre omnium dixerunt. De domino nostro Iesu Christo, rursus prophetæ proclamauerunt dicentes. Ecce puer natus est nobis, & filius datus est nobis, cuius initium est desuper, & uocabitur, inquit, nomen eius magni cōsiliij angelus, admirabilis consiliarius, deus fortis, potestatem habens, princeps pacis. Nam & de incarnatione eius ex uirgine dicunt. Ecce uirgo concipiet in utero et pariet filiū, & uocabitur nomē eius emanuel. Et de passione eius nihilominus adiecerunt dicentes. Sicut ouis ad occisionem ductus est, et sicut agnus coram tondente sine uoce. Et iterum ipse de seipso referēs dicit, Ego autem sicut agnus innocēs ductus sum ad immolandū. Nam euangelistæ unū solū uerum deum esse patrem asserentes, etiā ea quæ ad dominū nostrum Iesum Christū pertinent non prætermiserunt, sed potius exacte scripserunt, dicentes. In principio erat uer

bum, & uerbum erat apud deū, & deus erat uerbum
 hoc erat in principio apud deū. oīa p̄ ipsum facta sunt
 & sine ipso factū est nihil. Sed & de incarnatione ei⁹
 subiunxerunt dicentes, Et uerbū caro factū est, & ha
 bitauit in nobis. Et iterum. Liber (inquiunt) generati
 onis Iesu Christi, filij Dauid, filij Abraham. Apосто
 li quoq; Christi asserentes, quia deus unus est, adiece
 runt dicentes. unus deus, unus & mediator dei & ho
 minum. Et de incarnatione eius ac passione eius non
 erubuerunt, sed potius fiducialiter subiunxerunt di
 cētes. Homo Christus Iesus, qui dedit semetipsum p̄
 seculi uita. Omnis ergo qui unum deū annūciat, inter
 cipit autem Christi diuinitatē, filius est diaboli, & ini
 micus omnis iustitiæ. Qui autē non confitetur Chri
 stū, filiū eius esse qui fecit mundum, sed alterius cuius
 dam incogniti, præter eum quē prædicat lex & pro
 phetæ, hic organū est ipsius diaboli. Quicūq; autem
 incarnationem Christi recusat, & crucem eius erube
 scit propter quam ego uinctus sum, hic est Antichri
 stus. Quicūq; uero purum hominē dicit esse Christū
 maledictus est secundū dictum prophetæ, non in de
 um fidens sed in hominē tantū. propterea et infructu
 osus est, quēadmodū Tamariscus quæ est in deserto.
 Hæc scribo uobis cū sim Christi nouella oliuæ, non
 ignorās uos taliter sapere, sed p̄custodio uos sicut pa
 ter filios suos. uidete ergo malignos operarios, inimi
 cos crucis Christi, quorum finis interitus, quorū de
 us uen

Tamariscus
 tamarix &
 mirica eadē
 dicuntur.

us uenter est, quorum gloria in confusione eorum. uide
 dete canes rabidos, serpentes sup pectus repētes. dra
 cones squamosos & aspides, basiliscos & scorpiones.

Hi em̄ sunt thoes, uulpes & simiæ, humana imitātes.

Pauli & Petri, sancti estis discipuli. nolite perdere de
 positum, quod uobis cōmendauerūt. Mementote di
 gne beatissimi Enodij pastoris uestri, qui primus uo
 bis ab apostolis antistes ordinatus est. non cōfunda
 mus patrem, sed efficiamur certi filij, & non adulteri
 ni. Scitis qualiter conuersatus sum inter uos. Quæ er
 go præsens dicebam uobis, hæc nūc & absens scribo
 uobis. Si quis non diligit dominum Iesum, sit anathe
 ma. Imitatores mei estote, pro animabus uestris ego
 efficiar quando Christū meruero adipisci. memento
 te uinculorum meorū. Presbyteri pascite gregem qui
 in uobis cōmissus est, donec ostendat deus eum, qui
 futurus est in uobis rector. Ego autē nunc festino, ut
 Christum lucrifaciam. Diaconi agnoscant cuius sint
 dignitatis, & studeant esse inculpabiles, ut sint Chri
 sti imitatores. populus subditus sit presbyteris & dia
 conis. uirgines agnoscant cui se cōsecrauerūt. Viri di
 ligāt uxores, memores quia una uni in principio cre
 aturæ, datæ sunt in possessionē. Mulieres honorificēt
 uiros suos sicut carnē suam, & non audeant pprio no
 mine eos uocare. Sciant autē solos uiros suos cōpares
 esse, quibus & cōiunctæ sunt secūdū ordinationē dei.
 Parētes erudite filios eruditiōe sancta. filij honorate
 parētes

Thoes gen^o
 lupi, habitū
 corpis mutal
 hyeme hircū
 & æstate nu
 dum.

Id de uiro &
 muliere notū
 dum.

parentes, ut bene sit uobis, & sitis longæui super terrâ Domini nolite superbe seruis uti, imitâtes patietissimū Iob dicentē. Si prauè iudicauī seruū aut ancillam meā iudicet ego ab eis. Quid em̄ faciā si interrogatiōne fecerit dominus de me & cetera quæ sequuntur bene notis. Serui nolite ad iracūdiā in aliquo puocare dominos, ne forte aliqui male faciant uobis & uos ipsi uobis eritis rei. Nemo ociosus māducat, ne uagus & fornicarius efficiatur. Ebrietas, iracundiā, inuidiā, maliloquiū, clamor, blasphemiā, non nominentur in uobis. Viduæ non in delicijs agant, ne p̄ luxuriā abijciant uerbū. Cæsarī subditi estote in ijs, in quibus sine periculo est ipsa subiectio. Principes nolite exasperare, ne detis occasiones aduersum uos querētib⁹ eas. de maleficijs aut̄ & ueneficijs uel homicidio, ex abūdāti est scribere uobiscum, qñ hæc etiā in gentibus abominabile sit agere. Hæc aut̄ non sicut apostolus præcipio, sed sicut uester cōseru⁹ cōmemorās uobis. Saluto sanctum presbyterum uestrū. Saluto sanctos diaconos, & desiderabile mihi nomē eius, quē reseruauī post me in spiritu sancto, cū Christū meruero adipisci, pro cuius anima ego efficiar. Saluto subdiaconos, lectores, cantores, ostiarios, laborātes, exorcistas atq; cōfessores. Saluto custodes sanctarū portarū, diaconissas quæ sunt in Christo. Saluto susceptrices Christi uirgines, quæ ego nutriui in domino Iesu. Saluto pudicissimas uirgines. Saluto plebem dñi a minimo usq; ad maximū

Et desydera
b le mihi no/
men eius,
id ppter san
ctū Hieronē
diaconū ad/
lectum est.

mū, & oēs sorores meas in dño. Saluto Cassianū ho-
spitem meū, & cōiugem eius, & amabiles natos eius.
Salutat uos Polycarpus, digne decētissimus episcop⁹
qui & curā uestri gerit, cui & cōmendauī uos in dño
& omnis ecclesia Smyrnensiū, memor est uestri in ora-
tione apud deū. Salutat uos Onesymus Ephesiorum
pastor. Salutat uos Damas Magnesiæ episcopus. Sa-
lutat uos Polybius Trallianorū antistes. Salutat uos
Philon & Agathopus diaconi, qui me sequuntur. Sa-
lutate inuicem in osculo sancto. Hæc aut̄ a Philippis
scribo uobis. incolumes uos ille qui est solus ingeni-
tus, per illū qui ante sæcula natus est, spiritu & carne
custodiat. et uideam uos in Christi regno. Saluto eū
qui pro me futurus est princeps uester, quem et acqui-
siui in Christo. Incolumes estote deo et Christo, illu-
minati spiritu sancto. Amen.

AD HERONEM ECCLESIAE ANTI
ochenæ diaconū, quem ei dominus ostendit sessurū
in sede ipsius, ex Philippis.

Epist. IX.

NGnatus qui et Theophorus, deo
honorabili, desyderabili, pudico,
Christifero, spiritifero, in fide et di-
lectione Heroni diacono Christi
mistro dei, gratia et misericordia
et pax ab om̄ipotēte deo, et Chri-
sto Iesu domino nostro unigenito filio eius, qui de-
dit

dit semetipsum pro peccatis nostris, ut redimeret nos de hoc presentī seculo in ligno, et saluos faceret in regno suo coelesti. Rogo te in domino, adijcere ad cursū tuum, defendere dignitatem tuam, cōcordiæ quæ est ad sanctos curam gerere. Infirmiores suffer, ut adimpleas legem Christi, ieiunijs et orationibus uaca, sed non ultra mensuram, ne te ipsum deiciās. Vīno et carnibus non ex toto abstineas, nō enim ex toto sunt abominabiles. Bona, inquit, terræ comedetis, et carnes ut olera manducabitis. Sed et uinū lætificat cor hominis, et oleum exhilarat, et panis confirmat, sed et mensurate et ordinate, tanquā deo cōcedente. Quis enim manducat aut quis bibit præter eum? Quoniam quicquid bonū est, eius est. & quicquid optimū, est ipsius. Lectiōi intende, ut non solus ipse scias leges, sed etiam alijs eas expone, ut dei athleta. Nemo militans Christo implicat se negotiis secularibus, ut placeat ei cui se pbauit. Sed nec uir athleta coronabitur, nisi legitime certauerit. Pro anima tua ego uinctus sum. Omnis igitur qui dixerit præter illa quæ tradita sunt tamen si fide dignus sit, tamen si ieiunet, tamen si uirginitatem seruet, tamen si signa faciat, tamen si prophetet, lupus tibi appareat in grege ouium corruptionē operans. Si quis crucē negauerit, & passionē erubuerit, sit tibi tanquā aduersarius. tamen si substantiam suā pauperibus distribuatur, tamen si montes transferat, tamen si corpus suū cōbustioni tradat, sit tibi execrabilis et abominā

minabilis. Si quis infalsauerit legē et prophetas quos
Christus præsens adimpleuit, sit tibi tāquā Antichri-
stus. Si quis hominē tantū dixerit dominum, Iudæus
est Christi interfecto. Viduas honora, quæ uere ui-
duæ sunt. pupillos tuere, deus est enim pater pupillo-
rum, et iudex uiduarum. Sine episcopis nihil agas, sa-
cerdotes enim sunt, tu uero minister sacerdotum. Illi
enim baptisant, sacerdotium agunt, ordinant, manus
imponunt, tu uero eis ministras sicut sanctus Stepha-
nus Iacobo, et cæteris psbyteris in Hierosolymis. Cō-
gregationē noli negligere, nominatim omnes requi-
re. Nemo adolescentiam tuam contemnat, sed forma
esto fidelium in uerbo & conuersatione. domesticos
ne confundas, cōmunis est enim nobis & ipsis natu-
ra. Mulieres noli execrari, ipsæ enim pariunt & nutri-
unt. diligere ergo oportet eas generationis causa tantū
in domino, quia sine muliere uir omnino generare nō
potest. honorare ergo eas oportet ut cooperarias ge-
nerationis, quia neq; uir sine muliere, neq; mulier sine ui-
ro aliquando originem sortiri poterit, nisi in solis illis
protoplastis. quia corpus Adæ ex quatuor elemētis
est factum, Eua uero de latere Adæ, gloriosum uero
habitaculum domini de sola uirgine. Execrabilis qui-
dem uidetur legitima cōmixtio, sed deo condecens ē
ipsius generatio. decebat enim opificem non secundū
humanam cōsuetudinē natiuitate uti, sed gloriose &
noue, ut decebat nasci factorem. Superbiam fuge Su-

perbis enim deus resistit. falsiloquium execrare, perdes enim omnes, inquit, qui loquuntur mendacium. Inuidiam caue, author enim eius est diabolus, & successor ipsius Cain, fratri inuidens, & de inuidia homicidium perpetrans. Sorores meas mone deũ diligere & solis uiris suis sufficere debere. Si fratres meos mone suis cõiugibus sufficere debere. uirgines custodi tanquã Christi sacramenta. Longanimis esto, ut multus sis prudentia. Pauperibus secundum quod habueris, benefacere ne neglexeris. Eleemosyna enim & fide purgantur peccata. Te ipsum castum custodi, tanquã dei habitaculum. Templum Christi constitutus & organum spiritus sancti existẽs, scito quomodo te enutrierim. Et si minimus quidem sum, æmulator meus esto, & imitare conuersationem meã, nõ enim glorior in mundo, sed in domino. Heronem filium meũ moneo, ut qui gloriatur in domino gloriatur, cuius & memini filij desyderabilis, cui custos fiat ille ingenit⁹ deus & dominus Iesus Christus. Noli omnibus credere, neq; de oĩbus p̃sumere, ne quis te subintret. multi enim ministri sunt satanæ. & qui cito credit, leuis est corde. Memento dei, & nunquã peccabis. Noli esse duplex animo in oratione tua, beatus est enim qui nõ dubitauerit. Credo ergo in patrem domini nostri Iesu Christi, & in unigenitum filiũ eius, quia ostẽdit mihi Heronẽ in sede mea. Ergo adde ad cursum tuũ. Præcipio tibi coram deo, qui est super omnia, & corã
Chri

Christo præsente & spiritu sancto, & coram ministrā
tibus legionibus, custodi depositum meū, quod ego
& dominus Christus cōmendauimus tibi. Et ne indi
gnum te iudicaueris eorum quæ ostēsa sunt mihi de
te a domino. Cōmendo ergo tibi ecclesiā Antiochē
siū. Cōmendauī uos Polycarpo in domino Iesu Chri
sto. Salutant te episcopi Onesymus, Vitus, Damas,
Polybius, & omnes a Philippis, unde scripsi tibi. Sa
luta deo decentes presbyteros. Saluta sanctos condi
aconos tuos, quos ego enutriui in domino, in carne
& spiritu. Saluta populum domini a minimo usq; ad
maximum secundum omnia quæ tibi commendo, si
cut Moses Iesu duci exercitus. Et nō tibi uideatur one
rosum, quod dictum est de te, & si tales non sumus q̄
les illi fuerunt, sed tamen oramus ut tales simus, quia
filij Abrahæ sumus. Confortare ergo Hero potenter
& age uiriliter. Tu enim introduces & educes ex hoc
nūc populum domini qui est in Antiochia, & nō erit
synagoga domini sicut oues non habentes pastorem.
Saluta Cassianum hospitem meū, & illā pudicissimā
eius coniugem, & dilectissimos filios eorum, quibus
det deus inuenire misericordiam apud deū in illa die
ministrationis quæ est ad nos, quos & commendo ti
bi in Christo. Saluta eos qui sunt in Laodicia fideles
omnes, secundum nomina in Christo. Eos qui sunt in
Tharso nolī negligere, sed assidue eis intende, confir
mans eos in euāgelio. Mariū episcopum qui est in

Neapolí secus Zarbo, saluto in domino. Intende etiã pudicissimæ Mariæ filix meæ, quæ est abũde doctissima. & ei quæ in domo eius, ecclesiæ, quæ facta est mihi pro anima mea exemplũ pijsimarũ mulierum. Sanum te & in omiũ probabilem, pater Christi æuo longiore per ipsum unigenitũ suum custodiat, ad utilitatem ecclesiæ. Incolumis in domino ora pro me, ut consumem. Amen.

AD EPHESIOS DE VNITATE
ex Smyrna. Epist. X.

Ignatius q̄ & Theophorus, benedictæ magnitudine repletæ dei patris, & predestinatæ ante secula, ut sit semp in singulari gloria inconuertibilis, & adunata, & electa in passione uera, in uoluntate dei patris & domini nostri Iesu Christi saluatoris, ecclesiæ beatitudine dignæ, q̄ est Ephesi in Asia plurimã in Christo Iesu & in maculato gaudio salutẽ. Suscepi uestrũ in dño multũ desyderabile nomen, quod possidetis natura. iusta secũdũ fidem & dilectionẽ in Christo Iesu saluatore nostro. cũ sitis imitatores humanitatis dei, ut uiuificati in sanguine Christi, regenerationis charitatis geminũ opus cõsummate, audiẽtes me de Syria uinctũ pro Christo, spe cõmuni cõfidentem orationibus uestris, ut merear Romæ bestijs dimicare. ut per martyrium possim discipulus eius esse, qui

qui pro nobis seipsum obtulit deo hostiam & oblationē, in odorem bonę suauitatis. Quoniam ergo suscepti multitudinē in nomine domini Christi in Onesymo dilecto scriptore nostro, uestro autē episcopo, obsecro eū secundū Iesum Christū diligere uos. & uos omēs in cōcordia eius in ipso esse. Benedictus em̄ deus, qui uobis talibus talem episcopū donauit habere in Christo. pro conseruo nostro autē Burro, secundū deū diacono uestro, & in om̄ibus benedicto deprecor pmanere eū immaculatū in honore ecclesię, & beatissimi episcopi uestri. Crocus uero deo dignus, quē tāq̄ exemplar dilectionis uestrę suscepi, in om̄ibus me refecit, & catenā meā non erubuit, simul cum Honeliphoro & Burro, & Euplo, & Phrontone, quib⁹ refrigeret pater dñi nostri Iesu Christi. per quē uos omēs in dilectione habui. Acquisiui uos in omnibus, si quidē dignus fuero dignū est em̄ oibus modis uos glorificare Iesum Christū, qui uos glorificauit, ut in una pfectione pfecti sitis, in eodē sensu, & in eadem sentētia. ut idipsum dicatis oēs de eo ipso, ut subiecti episcopo & presbyteris secundū om̄ia sanctificati. Nō precipio uobis, q̄si aliqs sim. Et si quidem uinctus sum pro nomine Iesu Christi, tamen nec dum consummaui. Nunc enim initium habeo eruditionis, & alloquor uos tanquam conseruos. Me autem oportebat a uobis commoneri fide, monitione, patientia, longanimitate, quoniam dilectio non permittit me tacere de uobis.

Propter

Propterea præueni rogari uos, ut concurratis dispositioni dei, quia & Iesus Christus omnia secundum dispositionem patris agit. sicut & ipse in quodam loco dicit. Ego quæ placita sunt ei facio semp. Ergo & nos oportet secundum dispositionem dei uiuere in Christo, et æmulari secundum quod Paulus ait. Imitatores mei estote, sicut & ego Christi. Vnde & uos decet dispositionem pastorum sequi, qui secundum deum uos pascunt quod etiam ipsi facitis sapienter a spiritu sancto instructi. Illud ergo digne nominandum, et deo dignum presbyterium, ita coaptatum sit episcopo, quomodo chordæ in cithara colligatur. ita et ipsi in concordia et consona dilectione, cuius dux et custos est Iesus Christus. Et qui sunt sigillatim omnes unus chorus fiant, ut consonantes facti in unitate, coniunctionem domini in similitudinem morum recipientes. in unitate unum effecti consensu, deo patri & dilectissimo filio eius Iesu Christo domino nostro, secundum quod ipse patrem rogans dicit. Da illis pater sancte, ut sicut ego & tu unum sumus ita & hi in nobis unum sint. Vtile est enim uos sine macula in unitate coniunctos deo imitatores esse Christi, cuius et membra estis. Si ego in paruo tempore talem consuetudinem habui circa episcopum uestrum, que non humana sed spiritualis fuit, quanto magis uos beatifico qui pendetis ad eum, quo modo ecclesia ad dominum Iesum, & ipse dominus ad deum patrem suum, ut in unitate omnia sibi consonantia sint. nemo oberret.

ret. Si quis non fuerit intra altare, fraudabitur pane dei. Si enim unius aut duorum oratio tantā habet uirtutem, ut Christus in eis consistat, quanto magis sacerdotis & sancti populi supplicatio cōsonanter ascendens ad deum, persuadet præstare eis omnes petitiones in Christo. Qui ergo a talibus separatur, & nō cōuenerit in congregatione sacrificiorum ecclesiæ primogenitorum descriptorum in cœlo, lupo est in grege ouium, mansuetam demonstrans figuram. Festinate ergo dilectissimi, subditi esse episcopo, & presbyteris, & diaconis. Qui enim istis subditus fuerit, Christo obedit, qui eis hoc concessit. Qui uero eis non cōsenserit, Iesu Christo non cōsentit. Qui autem filio nō consenserit, non uidebit uitam, sed ira dei manebit super eum. huiusmodi ergo temerarius & horribilis & superbus, qui non est subditus potioribus. Superbis enim, inquit, deus resistit, humilibus autem dat gratiam. Et iterum, Superbi inique gesserunt usquequaq̃. Dicit etiam dominus sacerdotibus. Qui em̄ uos audit, me audit, & qui me audierit, audiet illum qui me misit. & qui uos spernit, me spernit, & qui me spernit, spernit eum qui me misit. Quando enim uidetis tacere episcopum, plus eum timete. Omnem itaq̃ quem mittit pater familias p̃ sua dispensatione, sic nos oportet suscipere, quemadmodum ipsum qui mittit. Ergo episcopum manifeste sicut ipsum dominū oportet cōtemplari, domino assistentem. prospectorem enim ue-

K rum

rum, & acutum in operibus suis, regibus oportet assistere, & non assistere hominibus infirmis. Ipse enim Honesymus laudat uestram dispensationem, quia omnes secundum deum uiuatis, & quia nulla hæresis inter uos habitat, sed nec obeditis alicui, nisi Iesu christo uero pastori, & doctori. & estis quemadmodum Paulus uobis scripsit, unum corpus & unus spiritus, quoniam in una spe fidei conclusi estis. unus enim dominus, una fides, unum baptisma, unus deus & pater omnium, qui super omnes, & per omnia, & in omnibus. uos ergo estote tales, qui a tali eruditi estis, hoc est a Paulo Christifero & Timotheo. Quidam autem fallaces consueuerunt dolo maligno nomen Christi circumportare. Sed aliquanta indigna deo agentes, & contra doctrinam Christi sapientes, ad interitum suum sibi metipsis consentiunt, quos oportet uos tanquam bestias declinare. Iustus, inquit, declinans, euadet interitum. extraneus etenim atque alienus erit ab impiorum perditione. Sunt igitur canes muti, non ualentes latrare, rabidi occulte. quos obseruare oportet, in sanabilem languorem habentes. Medicus autem noster est solus uerus deus ingenitus, & inuisibilis dominus omnium, unigeniti pater & genitor. Habemus autem medicum etiam dominum nostrum Iesum christum, ante secula filium unigenitum, & in principio uerbum, postea uero & hominem ex Maria uirgine. uerbum enim inquit, caro factum est. Incorporalis in corpore

pore, impassibilis in corpore passibili, immortalis in corpore mortali. uita in corruptione, ut de corruptione et morte liberet animas nostras, et sanet eas infusas morbo impietatis et iniquis desideris. Nullus ergo uestrum seducatur, quod et de uobis confido. homines etenim estis. Quando etenim nihil in uobis fuerit, quod uos potuerit coinquinare & tormentum superinducere, secundum deum uiuetis. et erit Christi subiectio uestra, et ecclesie Ephesiorum quae est auxiliatrix, et multum amabilis. Carnales enim spiritualia non possunt agere, neque spirituales carnalia. sicut nec fides, ea quae sunt infidelitatis. neque infidelitas, ea quae sunt fidei. Vos ergo repleti spiritu sancto, nihil carnale, sed omnia spiritualia agite. unusquisque uestrum perfectus sit in Christo Iesu, qui est saluator omnium hominum, maxime fidelium. Agnouit enim aliquos ex uobis a uia ueritatis discedentes, malam doctrinam habere alieni & nequissimi spiritus. Quibus non tribuistis secus uiam seminare zizania, obturantes aures ad non suscipiendum errorem, qui ab ipsis est praedicatus, scientes quia huiusmodi spiritus est erroris, non ea quae sunt Christi, sed sua loquens, falso loquens eternum est. Sanctus autem spiritus non sua propria loquitur, sed ea quae sunt Christi. neque Christus sua nunciat. Sermo, inquit, quem audistis non meus, sed eius qui me misit. de spiritu sancto dicit. Non enim loquetur a se, sed quaecumque audierit a me. De se autem patri. Ego

K ij te glo

te glorificaui sup terrā, opus perfecī quod dedisti mi
hi ut facerē, manifestaui nomen tuū hominibus. De
spiritu sancto ait. Ille me glorificabit sup terram, qui
de meo accipiet, & annūciabit uobis. Ergo uterq; eo
rū ipsum glorificat, a quo et accepit quod faceret, et ip
sum prædicat, atq; eius uerba pronunciat. Erroris autē
spiritus seipsum prædicat, sua prophetia dicēs. sibi pla
cens etenim est, & seipsum glorificat. acerbus nāq; est
plenus existens falsiloquio, seductor, lubricus, super
bus, arrogans, uerbosus, dissonus, immensuratus, ni
griformis, tumidus. De cuius operationibus libera
rauit nos Iesus Christus, fundans nos sup petrā tāq;
lapides electos (qui apti sunt ad ædificium dei patris
eiuati in altū a Christo, qui p nobis crucifixus est)
cōfortatos spiritu sancto in fide introductos, in spe &
dilectione eleuatos a terra in cœlū, ambulātes imma
culate. Beati enim immaculati in uia, qui ambulant in
lege dñi. Via enim sine errore est Iesus christus, sicut
ipse ait, Ego sum uia, ueritas & uita. deducit autē hæc
uia ad patrem. Nemo enim, inquit, ueniet ad patrē, ni
si per me. Beati ergo estis uos deiferi, Christiferi, spi
ritiferi, sanctiferi, templiferi, in omnibus ornati in mā
datis Iesu Christi, regnū sacerdotale, gens sancta, po
pulus in acquisitionē. In quibus exultās, dignus effe
ctus sum p quos scribo, alloqui sanctos q sunt Ephesi
fideles in Christo Iesu. Gaudeo enim in uobis, quia
uanitati non intenditis, neq; ea quæ secundū carnem
sunt

sunt diligitis, sed ea quæ secundū deū sunt. Sed p̄ aliis hominibus orate indefinenter. Est enim in illis spes ut deū mereantur adipisci. Nunquid qui cadit, inquit Hieremias, non adiciet ut resurgat, aut qui auertitur non conuertetur? Conuertimini ergo ad doctrinam, estote ministri dei, & os Christi. dicit em̄ deus. Si ad duxeritis pretiosum ab indigno, os meū eritis. Estote ergo ad iracundias eorū humiles, renunciate blasphemijs eorū. uos uero orationi instate. illis errantibus, uos stabiles estote, radicati in fide. Vincite eorū ferocem cōsuetudinē per uestrā mansuetudinē, & iracundiā per lenitatē. Beati enim, inquit, mites. Nam & Moses mansuetus supra oēs fuit, & Dauid mitis ualde. propter quod Paulus monet dicens. Seruū autem domini nō oportet litigare, sed mitem esse ad oēs, docibile, patientem, cū omni modestia corripientē eos qui resistunt ueritati. Nolite festinare, ulcisci uolētes uos. Si reddidi, retribuentibus mihi mala, fratres eos faciamus per mansuetudinē. dicite itaq; his qui oderunt uos, fratres nostri estis, ut nomen dñi glorificet̄. Imitemur scilicet dominū, qui cū malediceretur non maledicebat, cū pateretur non cōminabatur, cum crucifigeretur non contradicebat, sed p̄ inimicis suis orabat dicens. Pater dimitte illis, quia nesciunt quid faciunt. Cui plus nocetur, ampliora sustineat. Beatus qui abiectus & reprobatus fuerit propter nomen domini ipse etenim uer⁹ est Christi. Videte ne herba diabo-

li inueniatur in uobis, amara etenim est & falsa. Ergo
 sobrii estote, & casti in Christo Iesu. iam enim nouis-
 sima tempora sunt. Reuereamur & timeamus lōgani-
 mitatē dei, & non simus diuitiarū aut utilitatū rerum
 appetitores. Futurā iracundiā plus timeamus, quā p-
 sentē gratiā diligamus. Præsens enim gratia est ut in-
 ueniamur in Christo Iesu, & in ueritate uiuamus. Ex-
 tra hoc aut, nec respirare oportet aliqñ. Hæc est enim
 spes mea, hæc exultatio, hæc deniq; indeficientes di-
 uitix. In quo & uincula mea a Syria Romam usq; suf-
 fero, spirituales margaritas. in quibus mihi contin-
 gat consummari orationibus uestris. participem pas-
 sionum Christi, cōmunē & mortis ei⁹ fieri, & a mor-
 tuis resurrectionis & uitæ æternæ, quā mihi cōtingat
 p̄cipere, ut in sorte Ephesiorū christianorū inueniar.
 Qui & cū apostolis semp cōuersati sunt in uirtute Ie-
 su Christi, Paulo, Iohanne, & Timotheo fidelissimo.
 Scio qui sunt, & quibus scribo. Ego itaq; minim⁹ sum
 & supplex sub periculis & iudicijs & longe cōstitu-
 tus, uos uero consecuti estis misericordiam, firmi in
 Christo. Traditus sum aut propter deū generi interfe-
 ctorū, a sanguine Abel iusti ad sanguinē Ignatiī mi-
 nimi. Pauli enim sancti estis cōministri, & testimoniū
 cōsummatis eius, qui est uas electionis. Sub uestigia
 eius merear inueniri, & cæterorum sanctorum, qñ Ie-
 sum Christū meruero adipisci. qui semp in suis orati-
 nibus memor sit uestri. Festinate ergo frequenter ac-
 cede

cedere ad eucharistiã & gloriã dei. Quando enim as-
sidue hoc ipsum agitur, expelluntur potestates Sata-
næ, qui actus suos cõuertit in sagittas ignitas ad pec-
catũ. uestra aut cõcordia & cõsonans fides, ipsius est
interitus, & cõsentaneis eius tormentũ. Nihil em me-
lius est quã pacẽ habere, in qua oẽ telũ euacuatur, æ-
riorũ & terrestriũ spiritũ. Non est nobis colluctatio
aduersus carnẽ & sanguinẽ, sed aduersus principatũ
& potestates, aduersus mũdi rectores tenebrarũ ha-
rũ, aduersus spiritualia nequitie in cõlestibus. Ergo
nolite uos uulnerare in aliqua cõtagione diaboli, si-
cuti & Paulus dicit, habentes in Christũ fidẽ et dile-
ctionẽ, quæ est principiũ uitæ et finis. Principiũ qui-
dẽ uitæ est fides, finis uero eius est dilectio. Ambæ ue-
ro simul iũctæ in unitate factæ, hominẽ dei pficiunt.
Sed & reliqua oĩa, quæ in beniuolẽtia sequuntur, con-
summant. Nemo em fidẽ annũcians debet peccare, ne-
q; dilectionẽ possidẽs, debet fratrẽ suũ odire. Qui em
dixit, Diliges dñm deum tuũ ex toto corde tuo, ipse
ites ait, & pximũ tuũ sicut teipsum. Qui em annunci-
ant esse Christũ, non ex his quæ dicunt tantũmodo,
sed ex ijs quæ agunt agnoscũtur. Ex fructu em arbor
cognoscitur. Melius est eũ igitur tacere & esse, q̃ dice-
re & nõ esse. qa nõ in uerbo est regnũ dei, sed in uirtu-
te. Corde ei creditur ad iustitiã, oris aut cõfessio fit ad
salutẽ. Bonũ est igit docere, sed si fecerit ea q̃ dixerit.
Qui docuerit & fecerit, hic magnº uocabitur i regno
coelorũ.

Dominus aut noster & deus Iesus Christus, qui est
 filius dei uiui, primo uidelicet fecit, & sic docuit, sicut
 testatur Lucas, cuius laus est in euangelio per oēs ec-
 clesias. Nihil enim latet dominū, sed etiā occulta nos-
 tra corā ipso sunt. Omnia ergo faciamus tāquā ipso
 in nobis habitante, ut simus eius templa, & ipse har-
 bitet in nobis, dñs itaq; Christus in nobis loquatur,
 sicut & in Paulo spiritus sanctus, nos doceat quæ sunt
 Christi respondere. Adiuncti illi, nolite errare fratres
 mei. & ne sitis masculorū cōcubitores, quia huiusmo-
 di regnū dei non possidebunt. Qui enim habitacula
 corrumpunt, mortī condemnabuntur. quō nō magis
 qui Christi doctrinā dirumpere conātur, sempiternā
 damnationē percipient, ppter crucē & mortē, quam
 sustinuit dominus Iesus unigenitus dei filius. Cuius
 doctrinā quicumq; deprauauerit, abiectus & pollut⁹
 in geennam projicietur. Similiter aut & omnis homo
 qui spernet quod a deo accepit, condemnabitur. Qui
 imperitū pastorē secutus fuerit, & falsam gloriam tā-
 quā uerā susceperit, particeps Christi non esse poterit
 Quæ enim societas luci cū tenebris, aut Christo cum
 Belial; aut quæ pars fidei cū infidei, aut tēplo dei cū
 idolis. Dico aut & ego, quæ cōicatio ueritati ad men-
 daciū; aut quæ societas iustitiæ cū iniustitiā; aut ue-
 ræ gloriæ cū falsa gloria; propterea unguentum acce-
 pit deus in capite ait ecclesia, ut fragret in corruptio-
 ne. Vnguentū enim exinanitū nomen tuū, propterea
 adole

adolescentulæ dilexerūt te, attraxerūt te narib⁹, post te in odorē ungentorū tuorū curremus. Nō ungatur quis foetore huius seculi. sancta dei ecclesia nō captiuetur ab astutia illius, sicut mulier prima Eua. Qua ppter cū sim⁹ rationabiles, nō efficiamur stulti. Quare plantationē quā a deo p Christū accepimus, non custodimus, sed in iudiciū p ignorantia incidim⁹. ignorantes gratiā quā accepimus, & nescientes perimus. quia Christi cruz infidelibus quidē scandalū, fidelibus aut salus & uita eterna. Vbi sapiēs, ubi scriba, ubi cōquisitor, ubi exultatio dictorū: filius aut dei (q ante secula natus est, & oīa dispositione patris constituit) ipse in utero portatus est a Maria, secūdū dei dispositionē ex semine Dauid & spiritu sancto. Ecce em̄, inquit, uirgo in utero cōcipiet & pariet filiū, & uocabitur nomē eius Emanuel. Ipse em̄ baptisatus est a Ioāne, ut fidelē faceret ordinationē, quæ tradita est pphe-tis a deo. & latuit principē hui⁹ seculi uirginitas Mariæ, & partus eius sifr, & mors dñi. Tria mysteria clamaui in silentio, dei em̄ opa nobis manifestata sunt. Stella in cœlo fulsit sup oēs, quæ ante ipsam erant. Et lux eius inextimabilis & noua, atq; pegrina apparuit uidentibus eā. Cætera uero sydera simul cū sole & luna, corusca facta sunt illi stellæ, illa uero supabat omnes splendore suo. Et facta est perturbatio, unde fuisset illa nouitas, quæ apparuerat. hinc hæbetata est sapientia huius mundi, iniquitas & malitia extermina-

Stella saluatoris.

L ban

bantur, maleficia adnullabantur, magica deridebantur, tenebrae & ignorantiae dissipabantur, & tyranni principatus abolebantur, deo ut hoīe apparēte, & homine sicut deo operāte. Sed neq; primo gloria, neq; secundo puritas, sed illa ueritas & cōuersatio principatū accepit a deo. Perfecta oīa in illo cōstabāt, propter qđ meditatus est mortis solutionē. State ergo fratres firmi in fide Iesu christi, & in dilectione eius, atq; resurrectione oēs. in oībus em̄ ijs gratia. In eius noīe cōgregamini cōiter, in una fide dei patris, & Christi filij eius unigeniti & primogeniti totius creationis, secundū carnē quidē ex genere Dauid. eruditi a paracleto, obediētes episcopo & psbytero impuaricabili sensu. frangētes panē qui est medicamentū immortalitatis antidotū nō moriendi sed uiuēdi p̄ Iesum christū in deo. catharticū expellēs malū sit in uobis. Pro aīab⁹ uestris ego efficiar, & eius quē misistis in honorē dñi ad Smyrnā, unde & scribo uobis, gratias agens dño, diligēs Polycarpū, quō & uos. Memores estote mei, sicut & uestri Iesus christus, q̄ est benedict⁹ in secula. Orate p̄ ecclesia Antiochensiu, q̄ in Syria est, unde & uinctus ducor Romā. q̄ sum ultimus illorū fideiū, unde sum ultimus ego, dignusq; effectus in honorē dei has sufferre catenas. Incolumes estote in deo patre & dño Iesu Christo, cōi spe in spūsancto. Amen.

De cōione
panis uitæ.

AD RHOMANOS DE SMYRNA PER
Ephesios. Epistola XI

Igna

N Gnatus, qui & Theophorus, misericordiam consecutus in magnitudine dei altissimi patris Iesu Christi unigeniti eius filij, ecclesie sanctificatae & illuminatae in uoluntate dei (qui fecit omnia quae sunt secundum fidem & dilectionem Iesu christi dei & saluatoris nostri) quae & praesidet in loco regionis Romanorum, deo dignae, eminentia dignae, beatitudine dignae, laude dignae, fide dignae, fundatae in dilectione & fide Christi paternum nomen habenti, spiritiferae. quam & saluto in nomine domini omnipotentis, & Iesu christi filij eius, qui est secundum carnem & spiritum, adunatis in mandatis eius, repletis gratia dei inseparabiliter, & ablutis ab omni alieno colore, atque immaculatis, plurimum in deo patre & domino Iesu Christo salutem. Deprecans deum obtinuit ut uideri merear dignos uultus uestros, sicut plurimum optabam permereri. uinctus enim in Christo Iesu spero uos salutare, si quidem fuerit uoluntas illius qui dignum me faciat usque in finem propositum meum consummare. Illa uero principia bonae conuersationis sunt, si quidem per gratiam meruero sortem meam usque in finem sine impedimento percipere. Timeo enim dilectionem uestram, ne ipsa melædat uobis enim facile est quod uultis facere, mihi autem difficile deum promereri. tamen potero si uos peperceritis mihi, occasione amicitiae carnalis. Nolo igitur homini placere, sed deo, sicuti & complacuitis.

L ij nec

nec enim ego habui aliquñ tale tēpus, ut deū pmeruis-
sem. Ergo si uos tacueritis de me, ego efficior dei. Si
em̄ dilexeritis carnē meā, iterū forsitan absoluar. Mul-
tū em̄ mihi p̄statis, si me offeratis deo, cū iā altare pa-
ratū est, ut in dilectione chorus effecti cātetis deo pa-
tri in Christo Iesu (qm̄ episcopū Syriæ dignū fecit de-
us inueniri in occidente, ab oriēte præmittēs suā pas-
sionē, martyrē bonū, pficiscentē de mundo ad deum)
ut in ipso oriar. nūquā læsistis aliquē, alios docuistis.
Ego aut̄ rogo, ut secūdū illa firma q̄ docti estis, ex oī
uirtute optetis mihi ut nō solū dicar, sed etiā inueniar
Christianus. Si aut̄ inuentus fuero, & dici possim. &
tūc esse fidelis, qm̄ mundo nō cōparuero. nihil em̄ de
his quæ uidentur, æternū est. Quæ em̄ uidentur, inqt
tpalia sunt, quæ aut̄ nō uidentur, æterna sunt, nō solū
in ope, sed etiā in magnitudine. Christianitas enim ē
quæ oditur a mūdo, amatur a Christo, quia nō est ab
hoībus, sed a deo. Si em̄ essetis, inquit, de mūdo, mun-
dus quod suū erat diligeret. nunc aut̄ quia nō estis de
mundo, p̄pterea odit uos mundus. sed ego elegi uos
manete in me. Ego scribo omnibus ecclesijs, & oib⁹
mando, quia uoluntarie p̄ deo morior, si uos nō p̄pe-
dieritis. Rogo itaq; uos, ut nō frustra sit ī me dilectio
uestra. Sinite me ut bestiarū esca sim, p̄ quam possum
deū pmereri. Triticū em̄ dei sum, dētibus bestiarum
molar, ut possim panis dei mūdus inueniri. magis aut̄
blādiamini bestijs, ut mihi sepulchrū sint, & nihil de
meo

meo corpore relinquunt, ut nō obdormiēs grauis ali-
 cui inueniar. Nō sicut Petrus & Paulus præcipio no-
 bis, illi enim apostoli sunt Iesu Christi, ego aut̄ mini-
 mus. illi uero liberi sunt serui dei, ego aut̄ usq̄ nūc ser-
 uus. sed si passus fuero, libertus ero Iesu christi, & re-
 surgam in eo liber. Nunc disco uinctus nihil mundi
 cōcupiscere, aut aliqd̄ uanū. a Syria Romā usq̄ cū be-
 stijs depugno p̄ terrā & mare, die ac nocte uinct⁹ cū
 decē leopardis, hoc est cum militari custodia, qui ex
 beneficijs peiores fiunt. in iniustitijs aut̄ eorū magis
 edoceor, sed nec in hoc quidē iustificor. Utinā fruar ^{Feritor auto}
 bestijs q̄ mihi paratæ sunt, quas & opto mihi ueloces ^{ris.}
 esse ad meū interitū. & allici, ut celerius me comedāt.
 ne sicut in alijs terris sint, & nō eos tetigerunt. Et si
 ipsæ noluerint, ego ipsis uim ingerā, ego urgebo. ig-
 noscite mihi, ego scio quid mihi expediat. nunc inci-
 pio esse discipulus. nulli æmulor nisi biliū & inuisibi-
 liū, ut Iesum Christū merear adipisci. Ignis, crux, be-
 stiarūq̄ constantia, abscisio, separatio, cōfractio, dissi-
 patioq̄ mēbroꝝ, interitus toti⁹ corpis, & flagella dia-
 boli oīa in me ueniant, ut Iesum Christū merear adi-
 pisci. Nihil me iuuāt quæ sunt mundi huius, neq̄ re-
 gnū tēporale. bonum est mihi mori in Christo Iesu,
 quā regnare in finibus terræ. Quid enim prodest ho-
 mini si uniuersum mundū lucretur, animā uero suam
 perdat? Dominū nanq̄ desydero filiū ueri dei, & pa-
 trē Iesu Christi. ipsum utiq̄ quæro, et illū qui pro no-

L iij bis.

bis mortuus est, & resurrexit. Ignoscite mihi fratres, ne mihi impedimēta opponatis ad uitā. Iesus est em̄ uita fidelū, ut ne uelitis me mori, quia uita mors est sine Christo. dei uolens esse, mundo nō placeā. Sinite me purā lucē pcipere, illuc perueniens homo dei ero. Cōcedite mihi, ut sim imitator passionū dei mei. Qui enim uult in seipso habere, intelligat quod uolo, & cōpatiatur mihi sciens quid sit in me. Princeps em̄ mundi huius diripere me uult, & in iudicio dei mei dirūpere. Nemo ergo de præsenti uobis auxilietur ei, magis autē mei adiutores estote, hoc est dei. Nolite dicere Iesum Christū, mundū honorātes. facinus in uobis nō habitet, neq; si uos præsens rogauero, cōsentiat mihi. his autē cōsentite q̄ scribo uobis. uiuus enim uobis scribo, desyderans mori p̄ Christo. Meus enim amor crucifixus est, & non est in me. Aqua autē alia uia manet in me, intrinsecus mihi dicēs, ueni ad patrē. nō comedā escā corruptionis, neq; uoluptates huius mundi desydero. Panē dei uolo, panē celestē, panem uitæ, qui est caro Iesu christi filij dei uiui (qui natus ē in nouissimo ex semine Dauid & Abrahæ) & potū uolo sanguinē eius, qui est dilectio incorruptibilis, & uita æterna. Iā nolo secundū hoīes uiuere, hoc autē erit si uos uolueritis. Christo cōcrucifigor, quia iam ego nō uiuo, uiuit uero in me Christus. Per modica scripta rogo uos, ne mihi oblistatis. Credite mihi q̄ Iesum diligo, qm̄ et ipse dilexit me, & seipsum tradidit

dit pro me. Quid retribuā ei p̄ oibus quæ retribuit mihi: Ipse aut̄ deus & pater dñi nostri Iesu christi, & ipse dñs Iesus christus, manifestauit nobis hæc oīa, quia uerū dico. & uos simul cōdeprecamini mecū, ut laborē cōsequar in spiritu sancto. Non secundū carnē uobis scripsi, sed secundū dispositionē dei. Si aut̄ passus fuero, dilexistis me. Sed si reprobatus fuero, odio me hahulistis. Mementote in orationibus uestris illius qui p̄ me recturus est ecclesiā, quæ est i Syria. Credite dño dicenti, Ego sum pastor bonus, qui uisitauit eā. & sit uestra in eo dilectio. Ego autē & erubesco ex ipsis dici. Nō enim sum dignus esse ultimus, aut purgamentū, sed miserabilis sum nunc, donec deū merear adipisci. Salutatur uos spiritus meus, & dilectio ecclesiarū, quæ me susceperūt sicut nomen Iesu christi. habentes enim me nō quasi transeuntē uia meā aspiciēbant, & per ciuitatē me deducebant. Hæc igitur scribo uobis de Smyrna, p̄ Ephesios beatitudine dignos. Est aut̄ mecū simul cū alijs Crocus desiderabile mihi nomen, ex ijs qui aduenerūt de Syria ad Romam in gloria dei. Credo uos agnoscere, quæ mihi mandastis adhuc proxime constituto. Oēs enim digni sunt deo, & apud uos me oportet requiescere. Scripsi uobis hæc nono calendas Septembris. Incolumes esto te usq; in finē, in patientia Iesu Christi. Amen.

EPISTOLARVM D. IGNATII

F I N I S.

EPISTOLA B. POLYCARPI
 POLYCARPI MARTYRIS SMYR-
 neorum episcopi, discipuli Ioannis euan-
 gelistæ, ad Philippenses.

Philippis ci-
 uitas Mace-
 doniæ.

POLYCARPVS & qui cum eo
 sunt presbyteri, ecclesiæ dei quæ
 est Philippensis, misericordia uo-
 bis et pax a deo omnipotente, et
 Iesu Christo saluatore nostro ab-
 undet. Congratulatus sum uobis
 magnifice in domino nostro Iesu
 Christo, suscipiens immutabilia uerba dilectionis,
 quã ostendistis in illis (qui præmissi sunt) uiris sanctis
 decoris uinculis conexis. quæ sunt coronæ electæ
 deo, illius ueri regni, per dominũ nostrũ Iesum Chri-
 stũ. et quia firmitas fidei uestræ a principio usq; nunc
 permanet, et sanctificatur in domino Iesu Christo, qui
 sustinuit pro peccatis nostris usq; ad mortẽ, quẽ resu-
 scitauit deus, dissoluens dolores inferni. quem cũ non
 uideritis, nunc diligitis. in quẽ nunc non aspicientes,
 creditis. credentes autem gaudebitis gaudio inenar-
 rabili, et glorificato (in quo multi desyderãt introire)
 sciẽtes quia gratia facti estis, non ex operibus, sed in
 uoluntate dei per Iesum Christum. Propter quod suc-
 cincti lumbos uestros, seruite domino cum timore, et
 in ueritate, dimisso inani uaniloquio, et multo errore.
 Credite ergo in illum qui resuscitauit dominum no-
 strum Iesum Christum ex mortuis, et dedit gloriam
 et se

& sedem in dextra sua. Huic subiecta sunt omnia, coelestia & terrestria & subterranea. cui omnis spiritus seruit. qui uenturus est iudicare uiuos & mortuos. Huic sanguinē requirit deus ab eis, qui non crediderūt in eū, qui resuscitauit eū a mortuis, qui & nos resuscitaturus est in uita, si fecerimus uolūtatem eius, & ambulauerimus in mandatis ipsius, & dilexerimus quæ & ipse dilexit. auocantes nos ab omni iniustitia, hoc est a concupiscentia, ab auaritia, a detractioe, a falso testimonio. non reddentes malū pro malo, aut iniuriam pro iniuria, aut contumeliā pro cōtumelia, aut maledictū pro maledicto. Mementote quod dominus docens dixit, Nolite iudicare, ne iudicemini. dimittite, & dimittetur uobis. miseremini, & dominus miseretur uestri. qua em̄ mensura mensi fueritis, remetiet̄ eadem & uobis. Mementote & illius quod dictū est. Beati pauperes spiritu, & qui persecutionē patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum. Hæc aut̄ fratres mei non a me ipso imperās scribo uobis de iustitia, sed quoniā uos prouocastis. propterea quia neq; ego, neq; similis alius mei, poterit sequi sapientiam beati & gloriosi Pauli, qui fuit apud uos. & uisus est secundū faciē illis (qui tunc erant) hominibus. qui docuit certissime atq; uerissime uerbum ueritatis, qui & absens scripsit uobis epistolas, ad quos deflectimini, ut possitis ædificari in fide quæ data est uobis, quæ est mater omnium nostrum, subsequēte spe

Laus Pauli.

M præce

præcedente dilectione quæ est in deo, & in Christo,
 & in proximo. Si enim quis horum intrinsecus reple-
 tus fuerit mandatis iustitiæ, & habuerit dilectionē,
 longe est ab omni peccato. Principium omnium ma-
 lorum est auaritia. Scitote autem quia nihil intulim⁹
 in hunc mūdum, neq; auferre possumus. armemur ar-
 mis iustitiæ, & doceamus nosmetipsos primum am-
 bulare in mandatis domini, & post hæc mulieres ue-
 stras, in fide quæ data est eis, et dilectione & castitate
 amantes suos uiros in omni ueritate & charitate, dili-
 gentes omnes æqualiter in omni continentia, et filios
 erudite in omni disciplina et timore dei. Viduæ uero
 pudicæ circa fidem dei, interpellent incessanter pro o-
 mnibus, elongantes se ab omnibus diabolicis detra-
 ctionib⁹, et falso testimonio, et ab omni malo, cogno-
 scentes se ipsas, quia sunt sacrariū dei. quoniam omnia
 deus prospicit, et nihil eum latet, neq; cogitatio, neq;
 conscientia, neq; aliquod abditum cordis. Sciētes au-
 tem quia deus non irridetur, debemus digne in man-
 datis eius et gloria ambulare. Similiter diaconi incul-
 pabiles sint in cōspectu iustitiæ eius, sicut dei & Chri-
 sti ministri, et non hominum. non criminatores, neq;
 detractores, neq; auari, sed omnia tolerantes. in omni-
 bus misericordes, diligentes, in omnibus ambulātes
 in ueritate domini, qui factus est minister omniū. Hu-
 ic si placemus in hoc seculo, percipiemus ea quæ fu-
 tura sunt, secundum quod repromisit resuscitare nos
 a mor

a mortuis. Et si digne in eo conuersati fuerimus, & si crediderimus, conregnabimus cum eo. Iuuenes similiter inculpabiles sint in omnibus, omnem ignorantiam prauidentes, refrenantes se ab omni malo. Bonū est enim abscidi ab omnibus concupiscentijs, quoniam omnis concupiscentia aduersus spiritum militat. quia neq; fornicarij, neq; molles, neq; masculorum cōcubitores, regnum dei possidebunt, neq; illicita facientes. Propter quod abstinere oportet ab omnibus his. Subiecti estote presbyteris et diaconis, sicut deo & Christo. Virgines casta cōscientia ambulate. Presbyteri simplices sint, in omnibus misericordes, omnes ab errore conuertentes, omnes infirmos uisitantes, uidas, pupillos et pauperes non negligentes, sed semper prouidentes bona coram deo et hominibus. Abstinate uos ab omni iracūdia et iudicio iniusto. Longe ab omni auaritia estote, non cito cōsentiatis aduersus aliquē, ne prauaricemur in iudicio, scientes quia debitores sumus peccati. Si ergo deprecamur dominū ut nobis dimittat, debemus etiam nos dimittere. Ante conspectum oculorum domini sumus, et omnes oportet nos astare ante tribunal Christi, et unumquenque pro se rationem reddere. Seruiamus ergo ei cum timore et reuerentia, secundum quod euangelisauerunt nobis Apostoli domini, et prophetae annunciauerunt aduentum domini nostri IESU Christi, zelantes bona, abstinete a scandalis et fallis

M ij fra

fratribus, qui in uanū portant nomen domini, qui ob
errare faciunt inanes homines. Omnis enim qui non
confitetur Iesum Christum in carne uenisse, hic Anti
christus est. Et qui non confitetur mysteriū crucis, ex
diabolo est. Et qui deuiauerit eloquia domini ad pro
pria desyderia, & dixerit neq; resurrectionē neq; iudi
cium esse, hic primogenitus satanæ est. Propter quod
relinquentes uanitates multorum & falsas doctrinas
ad illud (quod traditum est nobis a principio) uerbū
reuertamur. Sobrii simus, in orationibus ieiunia tole
rantes, et supplicationibus petentes omnium prosper
ratorem dominum, ne nos inducat in tentationem. se
cundum quod dicit dominus, spiritus quidem prom
ptus est, caro autem infirma. Indeficienter autē tolere
mus propter spem nostram, & pignus iustitiæ, quod
est Christus. qui sustulit peccata nostra in corpore su
per lignum. qui peccatū non fecit, nec inuentus est do
lus in ore eius. sed propter nos omnia sustinuit, ut ui
uamus in ipso. Imitatores ergo efficiamur tolerantia
eius. & si passi fuerimus p nomine eius, glorificemus
eum. Hoc enim nobis iudiciū posuit de seipso, & nos
hoc credimus. Rogo igitur oēs uos, insistere uerbo
iustitiæ, & patientiæ, quam oculata fide uidistis. non
solum in beatissimis illis, Ignatio scilicet & Zosymo
& Rufo, sed in alijs qui ex uobis sunt, & in Paulo, &
in cæteris apostolis. confidentes quia hi omnes nō in
uacuum cucurrerunt, sed in fide & iustitia, & ad debi
tum

tum sibi locum cum domino (cui & compassi sunt) abierunt. quia non hoc seculum dilexerunt. sed eum qui pro ipsis & pro nobis mortuus est, & a deo resuscitatus. In his ergo state, et domini exemplar sequimini, firmi in fide, et immutabiles, fraternitatis amatores, diligentes inuicem, in ueritate sociati, mansuetudinem domini alterutri prestantes, nullum despicientes. Cum potestis benefacere, nolite differre, quia elemosyna de morte liberat. Omnes uobis inuicem subiecti estote, conuersationem uestram considerantes irreprehensibilem in gentibus. ut ex bonis operibus uestris, et uos laudem accipiat, et dominus in uobis non blasphemetur. Vae autem illi, per quem nomen domini blasphematur. Sobrietatem ergo docete omnes, in qua et uos conuersamini. Nimis contristatus sum pro Valente, qui presbyter factus est aliquando apud uos, quod sic ignoretis locum qui datus est ei. Moneo itaque uos ut abstineatis ab avaritia, et sitis casti ac ueraces. Abstinate ab omni malo. Qui autem in his non potest se gubernare, quomodo alij pronunciat hoc: Si quis non abstinuerit ab avaritia, ab idololatria coinquinabitur et tanquam inter gentes iudicabitur. Quis ignorat iudicium domini? An nescimus quia sancti mundum iudicabunt, sicut Paulus docet? Ego autem nihil tale sensi in uobis, uel audiui, in quibus laborauit beatus Paulus. qui estis in principio epistolae eius, de uobis etiam gloriatur in omnibus ecclesijs, quae deum solae tunc

cognouerant. nos autem nōdum noueramus. Valde ergo fratres contristor pro illo, & cōiuge eius, quib⁹ det dominus poenitentiam uestram. Sobri⁹ ergo esto te & uos in hoc, et non sicut inimicos tales existimetis. sed sicut passibilia membra et errantia eos reuocate, ut omnium uestrum corpus saluetis. hoc enim agētes, uos ipsos ædificatis. Confido enim uos bene exercitatos esse in sacris literis, et nihil uos latet (mihi autem non est concessum modo) ut his scripturis dictū est. Irascimini & nolite peccare. Et sol non occidat super iracūdiam uestram. Beatus qui meminerit, quod ego credo esse in uobis. Deus autem & pater domini nostri Iesu Christi, & ipse sempiternus pontifex dei filius Christus Iesus, ædificet uos in fide & ueritate, & in omni mansuetudine, & sine iracundia, & in patientia, et in longanimitate, tolerantia & castitate, et det uobis sortē et partem inter sanctos suos, et nobis uobiscū. & om̄ibus qui sunt sub cœlo qui credituri sunt in dominum nostrum Iesum Christū, & in ipsius patrem, qui resuscitauit eū a mortuis. Pro omnibus sanctis orate. Orate etiam pro regibus, & potestatibus, & principibus, atq; pro persecuentibus & odientibus uos, et p̄ inimicis crucis, ut fructus uester manifestus sit in omnibus, ut sitis in illo perfecti. Scripsistis mihi & uos et Ignatius, ut si quis uadit ad Syriam, deferat literas meas, quas et dederō ad uos, si habuerimus tempus opportunum, siue ego, seu legatus, quem

Orationes si
delium.

quem misero pro uobis. Epistolas sane Ignatij quæ
transmissæ sunt uobis, habeo. et alias quantascunq;
apud nos habuimus, transmisiimus uobis (secundum
quod madaistis) quæ sunt subiectæ huic epistolæ. ex
omnibus enim uobis magnus erit profectus. Conti-
nent enim fidem, patientiam, et omnem ædificationē
ad dominum nostrū pertinentē. Et de ipso Ignatio et
de ipsis qui cum eo sunt, quod certius agnoueritis si-
gnificate. Hæc uobis scripsi per Crescentem, quem in
præsentem diem cōmendauī uobis, et nunc commen-
do. Conuersatus est nobiscum inculpabiliter, credo
quia uobiscum similiter. Sororem autem eius habe-
bitis commēdatam, cum uenerit ad uos. Incolumes
estote in domino Iesu Christo, in gratia cum omni-
bus uestris. A. M. E. N.

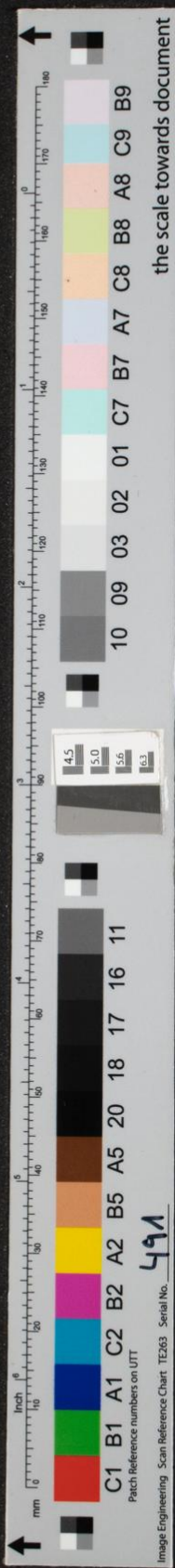
VNDECIM EPISTOLARVM DIVINI
Ignatij Antiochenis ecclesiæ episcopi, & uni-
us beati Polycarpi Smyrneorum antistitis,
discipulorum sanctorū Apostolorum,
& martyrū IESV saluatoris mun-
di felicissimorum, finis.

BASILEAE APVD ADAM PETRI,
MENSE AVGVSTO, AN-
NO M. D. XX.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

LANDES-
 UND STADT-
 BIBLIOTHEK
 DÜSSELDORF

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

the scale towards document

s. Epistolas sane Ignatij quæ
habeo. et alias quantascunq;
transmisimus uobis (secundum
ut subiectæ huic epistolæ. ex
magnus erit profectus. Conti-
nuitiam, et omnem ædificationē
pertinentē. Et de ipso Ignatio et
quod certius agnoueritis si
scripsi per Crescentem, quem in
adaui uobis, et nunc commen-
dabiscum inculpabiliter, credo
Sororem autem eius habe-
m uenerit ad uos. Incolumes
Christo, in gratia cum omni-
E N.

STOLARVM DIVINI
is ecclesie episcopi, & uni-
Smyrneorum antistitis,
nctorū Apostolorum,
s v saluatoris mun-
imorum, finis.

VD ADAM PETRI,
VGUSTO, AN
M. D. XX.